

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samosatensis>

Basileæ, [1619]

Bis accusatus, seu Fora

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1433)

est, auarissimis hominibus, & animo inquietissimis, facit Plautus suum Eucليونem. s. Vides Eucrates.] Honesta admodum præciso in re valde turpi. Significat autem masculana Venere. Exaggerat eam turpitudinem ab ætate. Cum enim (vt Cicero inquit) libido omni ætati turpis sit, tum senectuti turpissima est. Huius Eucratidis diuitis habetur Dialogus Plutonis & Mercurij.

ΑΙΣ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕ. BIS ACCVSATVS,
 ἢ Δικασθεα. seu Fora.

Iacobo Micyllo interprete.

ARGVMENTVM.

ET hic Dialogus maxima ex parte contra philosophos, idque nominatim etiam institutus est. Introducit enim iudicio inter se contententes, primò Academiam & ebrietatem pro Polemone philosopho, actione fugæ, quòd is cum antea per omnem ætatem ebrietati ac crapulæ deditus fuisset, audito forè quodam Xenocrate, subito relictis priore vita ac habitu, ad frugem redierit, ac philosophari cœperit. Secundò, Stoam & voluptatem pro Dionysio Heracliensi, iniuriarum. quoniam hic ab initio Stoicam professionem secutus, mox cum morbo quodam correptus, à virtute istam quam Stoici docent, cum corpore ac valetudinis affectione pugnare videret, eamque præstare non posset, ad Epicureos defecerat. Tertio molliciem & virtutem pro Aristippo, consimili actione. Nam & hic cum ab initio Socratis auditor & virtutis sectator extitisset, postea voluptatem vt finem bonorum asserere cepit. Quarto mensariam Diogeni Cynico actionem fugæ intendentem, quoniam hic cum à principio quæstum patris secutus, pro mensario sese gessisset, postea cum ob adulteratam monetam solum vertere coactus fuisset, Athenas venit, & philosophiam sectari cœpit.

Quintò

Quintò pictoriam artem, Pyrrhonem vt desertorem
 accusantem; quòd ab initio pictor fuerat, postea autem
 relicta ea arte ad philosophiam sese contulerat. Vide-
 tur autem velle Lucianus ostendere & quàm ipsi ho-
 mines abiecti ac viles, quidam autem etiam perditì per
 se fuerint, qui apud alios de virtute ac summis rebus
 philosophari, & foris sapientiæ titulo gloriari soliti sint:
 & quàm à malis, interdum etiam turbibus principijs
 & causis, ad tantarum rerum professionem profilue-
 rint, cum alium videlicet ex ebrio subito Academicum
 factum, alium ex impostore Cynicum, alium autem et-
 iam ex propria affectione bonorum finem & virtutis
 naturam æstimaſſe ostendit. Postremò aut & se ipsum
 à Rhetorica & à Dialogo reum fieri fingit: ab illa, quòd
 ea à qua plurimum adiutus & nobilitatus fuerat, de-
 ferta, ad Dialogum transferit: ab hoc autem, quòd ve-
 terem eius characterem & modum egressus, iocosa &
 comica argumenta, contra vetus Platonis exemplum,
 tractare cœperit. Quo iterum videtur & studiorum suorum
 & instituti rationem quandam exponere voluisse,
 & pariter illis responderè quoque, qui ob scribendi
 genus, & dictionis nouitatem, ipsum fortassis nonni-
 hil corripuerant, quemadmodum & suprâ in Prometheo
 fecit. Ab exordio autem longam querelam Iouis
 de curis & officijs deorum præmittit, qua occasione in
 instituto dramati quærnit, & quasi quandam viam ad
 futuram actionem sternit. Deinde & alteram Iustitiæ,
 quæ se in terras iterû à Ioue ad præsidendû iudicij vi-
 delicet demitti grauatur. Vbi in genere quoque philo-
 sophorum inuita siue creationes, & contentiosas atque
 elamosas disputationes persequitur, adhibita ad hoc
 Panos persona, vt pote libertioris dei, & ipsam rem, vt
 est, *παχυς πείρα* etiam narrantis. Titulus alter ab eo
 qui bis, hoc est, à Rhetorica, & à Dialogo ac-
 cusatur, sumptus est, alter à toto
 argumento.

ΖΗΝΟΣ, ΕΡΜΟΥ,

Δίκης, Πλάτος, Αθλωνίς, Αμα-
 καύ Αμα, Ακαδημίας,
 Σπύς, Αρετῆς, Τρυ-
 φῆς, Διογένης, Ριτο-
 εικῆς, Σύρα κῆ
 Δικλόγυ.

IUPITER, MER-
 curius, Iustitia, Pan, Acha-
 nienfis, Alius & Alius, Aca-
 demia, Stoa, Epicurus, Vir-
 tus, Mollicies, Diogenes,
 Rhetorice, Syrus,
 Dialogus.

Δλ' ἰωπυρις
 βῆσν, ὁπόσοι
 τῶν φιλοσό-
 φων παρὰ

μόνοις πλὴ ἀδαμονίαν φα-
 σιν εἶναι τοῖς θεοῖς. εἰ ποῦ
 ἴδισαν, ὁπόσα τῶν ἀνθρώ-
 πων ἔνκα πάσχομεν, οὐκ
 ἄρ' ἡμᾶς τοῦ ἡλίαν & ἡ τῆς
 ἀμείροσις ἱμακάειρον, Ο-
 μῆρον πικρῶσαις, ἀνδρὶ τὸ
 φλῶ κῆ γόητι, μάκαρας κα-
 λεῶτι ἡμᾶς, κῆ τὰ ἐρ οὐε
 γανῶ διηγομένω, ὅς οὐδε
 τὰ ἐρ τῆ γῆ καθορᾶν ἰδῶια
 το. αὐτίκα γι τοι ὁ μὲρ ἡ-
 λιοῦ οὐτοσί (βυξάμι) & τὸ
 ἄρμα, πανημει & τὸν οὐ-
 γανῶν κειωολῶ, πῦρ ἰνδῆ.
 θνικῶς, κῆ τῶν ἀκτίων ἀ-
 ποσιδωρ, ὅδε ὄσορ κηῶσαδι
 τὸ οὐε, φασί, σχολῶν ἄζωρ.

I malè pe-
 reant, qui
 cunque phi-
 losophorum a-
 pud solos deos felicitatem
 esse dicunt. Quod si igitur
 nos nossent quam multa nos
 hominum causa patiamur,
 haudquaquam nos ab ne-
 ctar aut ambrosiam beatos
 prædicarent, a Homero vi-
 delicet credentes, hominū
 cæco, & præstigiatori, bea-
 tos vocitanti nos, & ea quæ
 in calis geruntur, exponen-
 ti: cum ipse ne illa quidem
 quæ in terris sunt, aspicere
 potuerit. Iam primum cer-
 tē Sol quidem hic ^b iunctō
 curru totam diem cælum
 circumuagatur, indutus i-
 gne, & resplendens radijs, ne
 tantum quidem ocij habens,

quantum ad scalpendam aurem, ceu dici solet, sufficiat.

Nam

ἢν γάρ τι κῆρ ὀλίγον ἵπρε
 φανυμένας λαθῆ, ἀφωιά.
 ἀνὴρ οἱ ἴπποι, καὶ τῆς ὁδοῦ
 παρατραπόμενοι, κατέφλι-
 ξαν τὰ πάντα, ἢ σελύγη δέ,
 ἄγρυν ὅ καὶ αὐτὴ περιέρ-
 χεται, φαίνουσα τοῖς ἡωμά-
 ζουσι, καὶ τοῖς ἀφεία ἄφ τῶν
 δάπνων ἰπανιούσι. ὁ Ἄς
 πόδιον αὐ, πονηράμο-
 να πᾶν τέχνῳ ἰπανιόμο-
 νῶ, ὀλίγον δᾶρ τὰ ὄτα ἰ-
 κλάφωτα, πῆς τῶν ἰνο-
 χλουῶτων κατὰ χεῖρα ἴ μαν-
 τικῆς. καὶ ἄρτι μίρ αὐτῶ ἴρ
 Διηφοῖς ἀναγκῶων εἶν' μίτ'
 ὀλίγον δέ ἄς Κολοφῶνα θεῆ,
 καὶ κᾶθον ἄς Ξάνθον μετα-
 βάνη, καὶ φρομῶ ὅ αὐθῆς ἄς
 πῶ Κλάρον, ἄτα ἄς Δῆλον,
 ἢ ἄς Βραγχίδας. καὶ ὄλω,
 ἔνθα ἄν ἢ πρόμαντις, πιοῦ-
 σα τοῦ ἵπρου νάματ' ὅ, καὶ
 μασσησαμένη τῆς δάφνης, καὶ
 τὸν τρίποδα Διασησαμί-
 νη, κελῶν παρῆνα, ἄκονον
 καὶ αὐτίκα μάλα παρῆ-
 νω,

Nam si vel paululum cessä-
 uerit insciens, arreptis has
 benis equi, & à via trans-
 uersè euntes, omnia miscen-
 re incendijs solent. Luna
 autem insomnis & ipsa cir-
 cumit, & lumen exhibens
 ijs qui nocturnis comessatio-
 nibus atque lasciujs indula-
 gent, quiq̄e præter tempus
 à cœnis domum redeunt.
 Rursus autem & Apollo ne-
 gociosam quandam artem
 professus, parùm abest quin
 totis obsurdescat auribus,
 tanta illi multitudine quoti-
 die obstrepente, atque ora-
 cula efflagitante. Ac nunc
 quidem in Delphis illi esse
 necesse est, paulò autem
 post Colophonem currendo
 petit. Inde & Xanthum
 transit, & cursu postea in
 Clarum abit, deinde verò
 etiam in Delum, vel ad Brä-
 chidas. Et in summa, ubi-
 cunque sacerdos oraculo-
 rum interpres, postquam de
 sacro lactice biberit, & lau-
 rum commanderit, ac tripodem impulerit, adesse iubet, im-
 pigrum ac strenuum quamprimum assistere necesse est, cōνε-
 ελετην

να, σωείροντα τοὺς χησμούς,
 ἢ εἰχθῶσα οἱ τῶν δόξων τῆς
 τέχνης. ἰὼ γὰρ λέγεται, ὅποσα
 ἐπὶ πάρα τῆς μαυτικῆς ἰστί-
 τήτωνται αὐτῷ, ἀρνηθῆ κρία,
 καὶ χελύνας ἐς αὐτὸ ἔψου-
 ρας, ὡς ἂ μὴ τῶν θίνα ὄξυς
 ἴω, καὶ ἀπῆλθεν αὐτοῦ ὁ Λυ-
 θος καταγεῶρ. ὁ μὲν γὰρ
 Ἀσκληπιός, ἐκ τῶν νοσοῦν-
 τῶν ἐνοχλοῦμεν, ὅρη τε
 δεινὰ, θιγάνα τε ἀνδῶν, ἐπ'
 ἀποστέλει τε συμφορῶς, ἰ-
 θίας καρπούται λυπας. τί γὰρ
 ἄρ, ὡς τοὺς ἀνέμους φουρ-
 γουῶτας λέγοιμι, καὶ παρα-
 πέμποντας τὰ πλοῖα, καὶ τοῖς
 λιμῶσι ἐπιπνέοντας, ἢ τὸν
 ὕπνον, ἐπὶ πάντας πετόμε-
 νον, ἢ τὸν ὄνειρον, μὲν τὰ τῶν
 διανοηθέντων, καὶ παρ' ἐν-
 τῶντα, αὐτῶ; πάντα γὰρ
 ταῦτα παρ' φιλανθρωπίας οἱ
 θεοὶ πονοῦσι, καὶ πῆς τὸν ἐπὶ
 τῆς βίον ἐκάστος σωτήριον
 σι. καὶ τοι τὰ ἢ τ' ἄνω μὲ-
 τεία:

ac veluti interpretem quendam illius se gerens? Omnia enim hæc humanitate ac benevolentia quadam erga mortales dii operantur, & ad vitam in terris agendam singulis con-
 tribuunt. Ac cæterorum quidem negotia adhuc medio-
 eria.

stentem oracula, vel inter-
 cidere artis huius gloriam
 sibi pati. ^d Nolo enim dice-
 re quàm multa experiendæ
 artis, & probandorum van-
 ticiuorum causa, insidiosè
 quidam contra ipsum mas-
 chinantur, dum carnes ignis
 nas testudineq; uno & eoa-
 dem vase coctas illi appo-
 nunt: ut nisi nasum acrem
 & acutum haberet, abijisset
 eo etiam deriso Lydus ille.
 Nam Aesculapius quidem,
 cum ab agrotantibus quoa-
 tidie vexetur, & iuevit gra-
 ue, & tractat iniucunda, as-
 lienisq; ex malis proprias si-
 bi contrahit molestias. Quid
 enim Ventos dicam plantas
 fouentes, & promouentes
 nauigia, vsq; qui frumen-
 ta, ventilant, ac paleas se-
 cernunt, aspirantes? ^e Aut
 Somnum, ad omnes volan-
 tem? aut etiam Insomnium
 vna cum Somno pernocias,

τρια ἰσὼ δὲ αὐτὸς, ὁ πάν-
 των βασιλεὺς καὶ πατήρ, ὅ-
 ρος μὲν ἀκλίνας ἀνέχομαι, ὅσα
 δὲ πράγματα ἴχω, πῶς το-
 σάυτας φροντίδας διηρημέ-
 υσθε; ὡς πρῶτα μὲν τὰ των ἀν-
 των θείων ἔργα ἐπισκοπεῖν
 ἀναγκαῖον, ὅποσοι τὶ ἡμῖν
 σωδιαπράττοι τῆς ἀρχῆς,
 ὡς μὴ βλακώσωσιν ἐπ' αὐ-
 τοῖς ἵππατα δὲ καὶ αὐτῶ μν-
 εῖα ἄλλα πράττειν, καὶ σχε-
 σὶν ἀνέφικτα ὑπὸ νεπέτης
 τθε. ἔγὰρ μόνον τὰ λεγού-
 λια ταῦτα τῆς διοικήσεως,
 ἕτερος καὶ χαράσας, καὶ ψυδ-
 ματα καὶ ἀσραπὰς αὐτὸς οἷς
 κωνομυσάμενθε, καὶ δεχτο-
 φας πεπαιμια, τῶν ἐπὶ μέγας
 φροντίδων ἀπηγαμύθε,
 ἀλλὰ μὲ δὲ καὶ ταῦτα μὲν
 ποιῶν, ἀφδλίπειν δὲ κατὰ
 ἕ αὐτὸν χρόνον ἀπανταχόσει,
 καὶ πάντα ἐπισκοπεῖν, ὡς περ
 τὸν ἐμὲ Νεμῆα βουκόλον,
 τοὺς κλέπτορας, τοὺς ἐπιου-
 κῶνας, τοὺς θούλας· ἅ τιν ἐς
 σπασσιν, πόθεν ἢ λυσιθε, καὶ ὁ λα-
 πρὸς

furantes, peierantes, sacrificantes, si quis libavit, unde nidor ac
 fumus

cria. Ego verò ipse, omnium
 ille rex ac pater, quàm mul-
 tas molestias sustineo? quàm
 multa autem negocia has-
 beo, tot ac tantis curis dis-
 tractus? Cui principio qui-
 dem necesse est cæterorum
 deorum opera inspicere, qui-
 cunque aliquid commune in
 administrando imperio no-
 biscum agunt, ne desides
 sint, & ad res obeundas tor-
 pescant: deinde verò seor-
 sim ac per me ipsum innume-
 rabilia quædam peragere,
 eaque quæ propè incompre-
 hensibilia & inaccessa sine
 præ tenuitate sua. Non enim
 solum generalibus illis ad-
 ministrationibus, pluuijs vi-
 delicet, grandinibus, ven-
 tis & fulguribus admini-
 stratis, ceu curarum parce
 subleuato quiescere mihi li-
 cet, sed oportet me & hæc
 quidem facere: & præterea
 autem aspicere eodem tem-
 pore in omnes partes, omnia
 que contemplari, non secus
 atq; illū in Nemea bubulcum,
 furantes, peierantes, sacrificantes, si quis libavit, unde nidor ac
 fumus

ἀγὸς ἀνέρχεται, τίς νοσῶν ἢ
 πλῆθος ἐκείνους, καὶ τὸ πάν-
 των ἰατρούτατον, ἢ ἢ ἕνα
 καρδὸν ἔν τε Ολυμπία, τῆ ἰ-
 κατόμβῃ παρῆναι, καὶ ἰν Βα-
 βυλῶνι, τὸς πόλεμοιούτας ἰ-
 πσινοῦσιν, καὶ ἰν Γέτας χά-
 λαζῶν, καὶ ἰν Αἰθίοψιν ὄως
 χεῖσαι. τὸ δὲ μεμψιμοιρον
 εἶδ' οὕτω, στεφύζην βάλδιον,
 ἀπὰ νομάκισ οἱ μὲ ἀπιοι
 θεοί τε, καὶ ἀνθρώποι ἰπποκορυ-
 σά ἰνδουοὶ πάννυχοι, τὸν
 Διαζῆμα ἰν ἕλκυσμα ἰν ἰ-
 ππος, ἢ γὰρ πὸ καὶ μικρὸν ἰπ-
 νοςάφομεν, ἀληθὲς ἰνδὸς ὁ
 Βελύρ ἰν, ἀπροοήτης ἡμᾶς
 ἀποφάνων τ' ἰπὶ γῆς πραγ-
 μάτων, καὶ ὁ κίνδυνος ἰν ὀ-
 καταφρόνητ ἰν, ἢ ταῦτα οἱ
 ἄνθρωποι πιστεύουσιν αἰῶν,
 ἀπ' ἀσφάνωτοι μὲ ἡμῖν οἱ
 σοοὶ ἰσούσιν, ἀκνισσῶτοι δὲ
 ἢ ἀγχα, ἄσπονδοὶ ἰν ἰπρα-
 τῆρις, ψυχροὶ δὲ οἱ βωμοί, καὶ
 ἴμας, ἄδύτα καὶ ἀκαμίρη-
 τα, καὶ ὀλιμὸς πολὺς. τοιγὰρ
 ροιῶ, ὡσπερ οἱ λυβερνῆται,
 αὐτὴν platea, sine libamenti
 cratères, frigidaque pas-
 sim ara. Et in summa, sine sacrificijs ac
 victimis omnia, multa
 que fames futura. Proinde veluti
 nauium gubernatores,

fumus ascendat, quisnam as-
 grotans aut nauigans inuo-
 carit, & quod omnium acer-
 bissimum est, uno eodemque
 tempore in Olympia Eleas
 tombæ adesse, in Babylone
 belligerantes intueri, in Ge-
 tis grandinare, & in Aethio-
 pibus conuiuari. Et tamen
 querelas ac reprehensionem
 ne sit quidem elutare facile
 est, sed sæpenuerò dij qui-
 dem ceteri, atque hominum
 populus eadè cristatus es-
 quina, dormiunt totam per
 noctem: me verò Iouem vis
 delictet placidis sopor haud
 tenet unquam: Nam sicubi
 vel paululum nielauerimus,
 verus illic Epicurus iste
 est, qui nulla nos prouiden-
 tia, ea quæ in terris gerun-
 tur, prospicere affirmat. At
 que adeò periculù hoc haud
 quaquam contemnendum, si
 homines ei hæc credent, sed
 sine coronis quidem templa
 nobis stabunt, sine nidore
 autem plateæ, sine libamenti
 cratères, frigidaque pas-
 sim ara. Et in summa, sine sacrificijs ac
 victimis omnia, multa
 que fames futura. Proinde veluti
 nauium gubernatores,

ὑψηλὸς μόνῳ ἐπὶ τῆς πρύμ-
 νος ἑστῆκα, τὸ πηδάλιον ἔχων
 ἐν τῶν χειρῶν καὶ οἱ μὲν ἄλ-
 λοι ἐπιβάται μεθύουσι, καὶ ἂ
 τύχοι, ἐγκαθόδοισιν. ἐγὼ δὲ,
 ἄγρυπνῶ καὶ ἄσιτῶ. ἵπτερ
 ἀπάντων μερμερίζω κατὰ
 φρένα, καὶ κατὰ θυμὸν, μέ-
 νω δὲ Διονύτιος ἄνα δοκῆν
 τετιμημένῳ. ὡσεὶ ἡδίας ἄν
 ἐροίμην τὸς φιλοσόφους, οἱ
 μύους τὸς θεοὺς ἐν δαμονί-
 ζοσι, πότι καὶ σχολάζειν ἡμᾶς
 ὡς νύκτα καὶ τῆ ἀμβροσίῳ
 νομιζοῦσι, μύεα ὅσα ἔχουσ
 τας πράγματα. ἰδοὺ γοῶν
 ἢ ἀσχοδίας, τοσαύτας ἑξ
 λους δίκας ἐνθάπλομεν ἄς
 ποικιλίνας, ἢ ἐν ῥῶτῳ ἢ
 ἄλλῃ καὶ ἀραχνίων διφθαρ-
 μίνας, καὶ μάστιγα, ὅποσα
 τῶς ἐπισύμωσι καὶ τίχνας
 πρὸς ἀνθρώπου τινὰς σκε-
 τᾶσι, πάνυ παλαιὰς ἐνίας
 αὐτῶν οἱ δὲ κερράσισιν ἀπαν-
 ταχόθεν, καὶ ἀγαυαῖοι, καὶ
 πλὴν δίκῃ ἐπιδοῦνται, καὶ μὴ
 ἢ βραδύτην ἢ αἰτιῶνται, ἄ-
 γνοῦν

nullas. Illi verò vociferantur undique, & indignantur, ac
 iustitiam inelamant, nec ob tarditatem accusant, & pi-
 gritiam

sublimis solus in puppi stare
 soleo, elauum tenens manibus :
 atque alij quidem qui
 in nauibz vehuntur, inebrian-
 tur scilicet, & si fors ita fe-
 rat, etiam dormiunt : ego
 verò insomnis atque ieiunus
 pro omnibus illis cura exerceo,
 & sollicitus sum mente
 animoque, solo eo nomi-
 ne honoratus, quòd omnium
 dominus esse videor. Qua-
 re libens equidem interroga-
 ram philosophos istos, qui
 solos deos beatos pædis
 cant, quando tandem & ne-
 cessari vacare nos & ambrosia
 putarent, innumerabili-
 bus adèd implicatos negoti-
 ij. Ecce enim præ con-
 tinuis occupationibus quàm
 multas controuersias intus
 repositas iam olim seruamus,
 situ adèd atque araneis iam
 propè corruptas, præcipueq;
 eas quas scientiæ atque artes
 aduersus homines quosdam
 habent, admodum antiquas
 illarum nonnullas. Illi verò
 vociferantur undique, &

ζροῦται ὡς ἐκ ὀνηρωθῆ τὰς
 κείρας ἑπιρήμερος σωβῆ
 ζροῦται, ἀπὸ τῆς ἀδου-
 μονίας, ἢ σωβῆνα ὑμᾶς ἑπο-
 ναυδάνοσι. τὸτο γὰρ πῶ
 ἀσροῖαυ καλῶσι. Ερ. κἄν-
 τοῖς, ὦ Ζεῦ, ποτὰ τοιαῦτα ἀ-
 κῶν δυσχεραίνωμεν, λέγει
 πρὸς σὲ ἐκ ἰτόλων. ἔπει δὲ
 σὺ περὶ τούτων τὸς λόγους ἐπί-
 βαλῶν, καὶ δὴ λέγω, πάντων ἀ-
 γανκτοῦσι, ὦ πατήρ, καὶ
 σὺ ἰσχυροῖσι, καὶ ἰς τὸ φανί-
 ρῃ μὴ οὐ τολμῶσι λέγειν,
 ἑποτοῦθροῦσι δὲ συκί-
 κυφῶν, αὐτιώμενοι τὸν
 κῆνον, οὐς ἴδω παλαι, τὰ
 καθ' αὐτοὺς ἀδύτας, ἄγραμ
 ἱκασὸν τοῖς δὲ δικασμέ-
 νοις. Ζεὺς, τί οὖν, ὦ Ερ-
 μῆ, δοκεῖς προτιθέμεν αὐ-
 τοῖς ἀγορὰν δικῶν, ἢ θέλεις,
 ἢ ἄς νέωτα παραχρῆσθαι;
 Ερ. οὐ μνησθῶ, ἀπὸ ἡδὴ προ-
 εῖμην. Ζεὺς, οὕτω ποῖα σὺ
 πῶ κέρυθλι καταλάμην,

ὅτι

Quid igitur videt, Mercu-
 ri? Statimne illis forum constituemus, & agendi potestatem
 dabimus: en vis ut in proximum prorogato termino, diem
 illi dicamus? MER. Haudquaquam: sed iam agen-
 di copiam faciamus. IVP. Ita igitur facias. Tu quidem

ὅτι ἀγορᾶ δινῶν ὅτι καὶ τὰ
 δευτέρως, ὅσοι τὰς γρα-
 φὰς ἀπὸ τοῦ ὄρασι, ἢ καὶ τὰς
 μισροῦς Ἀραροῦ πάγοι ἐκ
 δεῦν πρὸ Δικῆν ἀποκληροῦ
 σφισι τὰ δικαστήρια, καὶ
 τὸν νόμον τῶν τιμημάτων,
 ἢ ἀπάντων Ἀθλων. ἢ δὲ
 τις ἀδικοῦ οἴοιτο γινώσκειν
 τὴν κρίσιν, ἢ ἴσως ἐφ' ἧς ἐπ'
 ἰμὶ, δικαστέω ἐν παρῶν,
 ὡς ἂ μὴ τὸ παράπαν ἴσως
 δικασο. οὐ δὲ, ὃ θυγατρ,
 καθέστημι παρὰ τὰς σφί-
 νας θιάς, ἰσουλίου τὰς δι-
 κας, ἢ ἐπισκοπῆς τὰς δικασί-
 τας. Δὲ αὐθὶς ἐς τὴν γλῶ, ἢ
 ἢ ἐλαυνομένη πρὸς αὐτῶ, ὅρα-
 πρὶ τὴν πάλιν ἐν τῷ βίω, τὴν
 ἀδικίαν ἐπιγνώσαν ὁ φέρ-
 σα; Ζεὺς. καὶ ἢ ἢ ἢ ἢ
 γὰ δὲ πάντως ἢ ἢ ἢ ἢ
 πάλιν αὐτὸς οἱ φιλόσοφοι
 οἱ τῶν ἀδικίας προτιμῶν,
 καὶ μάστιγι τὴν Σωφρονιστικῶν,
 τὸ δὲ δικαστῶν ἢ ἢ ἢ ἢ
 καὶ

deuolans proclama quod
 forum atque iudicium con-
 stituetur, hoc pacto: omnes
 quotquot actiones atque li-
 bellos suos obulerunt, ve-
 nire hodie de bere in vicum
 Martium. Illic autem iudi-
 ciorum quidem praesidem
 Iustitiam, sortiuram esse i-
 psis fora secundum ratio-
 nem ac iuris estimationem,
 ex cunctis Atheniensibus.

Quod si quis autem iniu-
 stum putauerit factum esse
 iudicium, seque sententia gra-
 uatum, licere illi provocan-
 ti ad me, de integro cum iu-
 dicio experiri, perinde ac
 si sententia prosum lata
 non fuisset. Tu vero fi-
 lia, & asides iuxta deas
 venerandas & graues, actio-
 nes sorte distribue, & inspi-
 ce iudicantes. IV S. Ita-
 rumne in terram? ut vie-
 sta ab illis, denuo fugitiua e-
 vita abeam? ubi iniustitiam
 ferre non potero irridentem.

IVP. Bene sane sperare decet. Omnino enim iam per-
 suaserunt illis philosophi, ut te iniustitiae anteponan, ac
 maxime h filius ille Sophronisci, laudato eo quod iustum
 est.

καὶ ἀγαθῶν τὸ μέγιστον ἀρε-
 τήνας. Δικ, πάντων οὐδ' ἄρ-
 εῖς, αὐτὸν ἐκάνον ὠνεύσαν
 οἱ περὶ ἐμὸν λόγον ὅς παρα-
 δολὰς τοῖς ἔνδοξα, καὶ εἰς τὸ
 δέσμωντίον ἐμπιστῶν, ἐπι-
 γράφῃ τοῦ Κωνσταντίνου, μηδὲ
 τὸν ἀδικητῶνα ὡς Ἀσκλη-
 πιδ' ἀρετῆς ἀρετῆς. παρὰ το-
 σοῦτον ἡμετέρον οἱ κατὰ
 γοροί, τὰναντία περὶ τῆς ἀ-
 δικίας φιλοσοφῶντων. Ζεύς,
 ξίνα ἐτι τοῖς ποποῖς τὰ τῆς
 φιλοσοφίας ὡς τότε, καὶ ὁ-
 λήτοι ἕσπερ οἱ φιλοσοφῶν-
 τῶν, ὡς ἀκότως ἐς τὸν Ἀν-
 τον καὶ Μελιτον ἔρρεπε τὰ
 δικαστήρια. τὸ δὲ νῦν εἶναι,
 οὐχ ὁρᾷς ὅσι τείβωνσιν, καὶ
 βακτηρίαι καὶ πῆραι; καὶ ἄ-
 πανταχῆ πῶρον βαθῦς, καὶ
 βιβλίον ἐν τῇ ἀειεργῇ. καὶ
 πάντων ἡμῶν σοῦ φιλοσοφῶ-
 σι. μισοὶ δὲ οἱ κρίνεταιοι κα-
 τὰ ἴλας καὶ φάλαγγας, ἀλ-
 λήλοισ ἀπαρτάντων, καὶ οὐ
 ἀλλ', ὅστις οὐ πρόφιμος τῆς Ἀ-
 ριτῆς εἶναι δοκεῖν βούλεται.
 ποποῖ γοῦ τὰς τέχνας ἀ-
 ρε-

virtutis alumnus videri cupiat.

est, & velut omnium bono-
rum maximo comprobato.

IVS. Proinde & ipsi illi
 quem dicis, admodum mul-
 tum profuerunt habitū de
 me sermones, ut qui traditus
 Undecimviris istis capitali-
 bus, & in carcerem coniec-
 tus. aconitium miser hibe-
 rit, ne gallo quidem Ae-
 sculapio persoluto. In tan-
 tum prauauerunt accusato-
 res contraria de iustitia phi-
 losophantes. IVP. Pere-
 grina adhuc plerisque tum
 philosophia erat, paucique
 etiamdum philosophabantur:
 quare merito ad Anya-
 tum & Meletum fora tum
 inclinabant. At nunc an-
 non vides quantum vbique
 palliorum & baculorum &
 perarum? & ut nusquam
 non barba profunda, & li-
 bellus in sinistra? atq; omnes
 adeò pro te philosophantur.
 Plena autem & ambulacra,
 iurmatim atq; gregatim mu-
 tuo sibi obuiam euitium, ne-
 moq; prorsum est qui non

Mulli igitur relictis artibus

IT 3 quas

φέρου, ἃς ἔχον τίνας, ἐπὶ
 τῶν σφραγῶν ἀΐξαντες καὶ τὸ
 τελευτήσιον, καὶ τὸ σάμα πρὸς
 ἡλίον ἃς τὸ Αἰθίοπων ἐπι-
 χεῖναντες, ἀποσχιδίοι φι-
 λόσοφοι ἐκ συντομίω ἢ
 τιτύω ἀπερχοίται, οὐκ ἔ-
 τιν ἐπὶ ἀρετῶν ἐπανοῦνται
 ὡς ἐκατὰ τῶν παροιμιῶν,
 θάλλον ἄρ τις ἐκ πλοῖοι πρε-
 σὰν ἐξυμάρτοι ξύλου, ἢ ἐνθα
 ἄρ ἀπίδης ὁ ὀφθαλμὸς, ἀπρῆ-
 σθ φιλοσόφου. Δί. καὶ μὴ
 οὐτοί με, ὃ Ζεῦ, ἀκλιήλουτα,
 πρὸς ἀπίδης ἐδέουτες, καὶ ἐ-
 γνωμονοῦντες ἐν ἀντοῖς, οἷς
 περὶ ἐμοῦ διεξέρχοντα. φα-
 σὶ δὲ καὶ τοὺς πλάτους ἀν-
 τῶν, ἐκ μὲν τοῖς λόγοις προ-
 σποῖσθαι με, ἐπὶ δὲ τῶν πραγ-
 μάτων μὴ δὲ τὸ παραπᾶν ἐς
 τῶν οἰκίαν παραλεχίδι, ἀλλὰ
 λὰ δόλου εἶναι ἀκλεῖσθου-
 τας, ἢ ἀφίνομαι ποτε ἀν-
 τοῖς ἐπὶ τὰς θύρας· πάλαι δὲ
 τῶν ἀδικίαν προσηξινῶσαι
 αὐτοῖς. Ζεῦ. οὐ πάντες,
 ὃ θύγατρ, μοχθηροὶ ἄσιν.
 ἐκάνον, καὶ ἐνίοις τισὶ κα-
 σοῖς

sunt. Et abundè satis est si

quas antea exercebant, ad
 peram profilientes & pal-
 lium, & corpore ad solem
 ad Aethiopsis modum infus-
 scato, subiti & extempora-
 les quidā philosophi ex coz-
 rarijs aut fabris prodeun-
 tes obambulant, teq; ac tuam
 virtutem collaudant, ut iu-
 xta prouerbium, citius ali-
 quis in nauī cadens ligno de-
 stituatur, quàm hic quocum-
 que aspexerit oculus, philo-
 sophum desideret. I V S. At
 verò, Iupiter, hi me territ-
 ant, dum inter se altercan-
 tur, & improbè se gerunt in
 ijs ipsis, quæ de me comme-
 morant. Aiunt autem & plus
 rimos eorū in sermone qua-
 dem simulare me, re ipsa aus-
 tem omnino ne in ades qui-
 dem intrò admittere, sed
 manifestè præ se ferre quod
 exclusuri me sint, si unquam
 ad fores illorū propius ac-
 cesserò. Nam iam olim iniu-
 ssum ab ipsis hospitio ac-
 ceptam esse. I V P. Non om-
 nes, filia, flagitiosi adeò
 perias.

εἰς ἐντύχως ἀποῖ ἀπιτε ἡδὴ,
 ἡς ἑλπεῖν ὀλίγα τήμερον ἰνδὶς
 καὶ ὄσον. Ερ. ἀτίμως, ὦ
 Δίκη, εὐδὺ τοῦ Σουρίου, μὴ
 ἀρῶν ἅπὸ τὸν Υμνήδον, ἐπὶ
 τὰ καὶ τῆς Πέρηνθ^ο, ἐν-
 θα ἂ δύο ἐκῆνα ἄκραι σὺ
 γὰρ ἴσικας ἐκλεῖθαι πάλαι
 τῶ ὀδόν. ἀπὰ τί λακρύεις,
 καὶ σχετιάζεις; μὴ δίδιδι,
 οὐκ ἔδ' ὅμοια τὰ ἐν ὄβῳ.
 τὴν ἄσιν ἐκῆνοι πάντου, οἱ
 Σκίρωνες καὶ Πιτυοκάμπται,
 καὶ Βουσίδηες καὶ Φαλαί-
 ριδες, οὐς ἰδεδίεις τότε καὶ
 Ἐσοῖα καὶ Ἀκαδημία καὶ
 Στοὰ κατέχουσι πάντου, καὶ
 παραχρῆν ἀκροῦσι, καὶ πε-
 ρὶ σοῦ ἐσθλῆ γούται κελνότες,
 εἰ ποθῶ ἐς αὐτοὺς καταλλοῖο
 πάλιν. Δία, σὺ γού μοι
 τάληδες, ὦ Ερμῆ, ἀρ' εἰ ποῖς
 μόν^ο, ἀτε σὺ ἄν αὐτοῖς
 τὰ ποικῆ, καὶ σὺ ἑσπερίθων
 ἐν τε γυμνασίοις, καὶ ἐν τῇ
 ἀγορᾷ (καὶ ἀγορᾷ^ο ἦδ'
 ἔ, καὶ ἐν τῶν ἐκκλησίαις κη-
 ρύλλες) ὅποιοι γελνῶντα,
 καὶ ἂ δὴ αὐτῆμοι παρ' αὐ-
 τοῖς

les tandem sint: & nū videar apud ipsos cōmorari ac perma-

perias. Verum abite iam,
 ut vel pauca aliqua actio-
 nes hodie finiantur. MER.
 Abeamus, Iustitia, recte ver-
 sus Summum, paululum sub-
 Hymetto ad sinistram Papy-
 nebit deflecentes, ubi duo
 illi vertices, Tu enim videris
 oblita iam olim esse via i-
 stius. Sed quid fles, atq; in-
 dignaris? Ne metuas. Non
 amplius eodem pacto res
 humana se habent, ac mor-
 tui sunt omnes illi Scirones,
 Pityocampæ, Busirides, &
 Phalarides, quos iunc per-
 time scebas Nunc autem Sa-
 piëntia & Academia & Stoa
 tenent omnia, & ubique te
 quarunt, & de te disputant,
 hiantes & expectantes se-
 cunde ad ipsos ierum deuo-
 les. IVS. Proinde tu mi-
 hi verum, Mercuri, solus di-
 cere poteris (utpote qui
 cum ipsis degas plerumq; &
 cōuerferis vna tum in gym-
 nasis, tum in foro: nam &
 forensis quoq; es, & in con-
 cionibus præconē agis) qua-

τοῖς ἰσθμῶν. Ερ. ἢ Δία ἀδελ-
κοῖσιν ἦ ἄν, πρὸς ἀδελφῶν
σὺ δὲ σαρμὴν λέγῃ, ἐκ δὲ ἴθα
ἦ πρὸς τῆς φιλοσοφίας ὠ-
φελῶνται οἱ πολλοὶ αὐτῶν ἢ
ἦ, ἢ μὲν ἄλλο, ἀλλοὶ γοῦν
τοῦ σήματι ὦ, μπεῖωτέρα
σβ, μαρτάνουσι πᾶσι ἀπὸ καὶ
μοχθηροῖς τισιν ἰντοῖν αὐ-
τῶν (ἢ ἦ, ὀϊμα, τὰ μὲν
λέγῃ) ἰντοῖς δὲ ἰμωσφοῖς
καὶ ἰμωσφοῖς. ἰπὰ γὰρ αὐ-
τὸς μπεῖωτέρα ἢ φιλοσοφία
παρὰ ἀλλῶν, ὅσοι μὲν ἐς
κόρον ἴπῳ τῆς βαρῆς, ἢ ἢ
σοὶ ἀκρίως ἀπενεώθησαν,
ἢ μὲν ἰπῶν ἢ ἢ, καὶ
πρὸς γὰρ τὴν αὐτὴν ἰπῶν, ἢ
οὔτοι ἰπῶν τῶν. ὅσοι δὲ,
ἢ τοῦ ἢ ἢ ἢ, ἢ ἢ
βᾶδ ὦ παρὰ ἀλλῶν τοῦ ἢ ἢ
δενυσοποῖν τοῦ φαρμάκου,
τῶν ἢ ἢ ἢ, ἀπὸ
δὲ δὲ ὄμοι, καὶ μὲν ἢ
καὶ κατὰ τὴν ἢ, καὶ παρὰ
δαρῶν τῶν ἢ ἢ. οἱ δὲ
οἱ καὶ

ve atq; illuie, minus alie, quatum medicamenti illius imbuen-
di vim habet, intro receperunt : alijs quidem melicres, sed
tamen imperfecti, & semialbi, & quasi compuncti, par-
daliunq; modo, quod ad colorem atimes, variegati euasere,
Sunt

nere posse. MER. Per Iou-
uem : iniuste enim equidem
agerem, si ad te, sororem ve-
stique meam, non dicerem.
Non enim parum vilitatis
ex philosophia perceperunt
plerique ipsorum. Nam etiā
si nihil aliud, illud saltem
consequi sunt, quod pudore
ac reuerentia habitus, mos
destius paulò delinquent.
Veruntamen & inflatio-
sus quosdam ipsorum mei-
des (deceat enim, opinor, ve-
rum quod est, fateri) non
nullos autem ex semidoctos,
& prope seruitis. Nam post-
quam accepit eos alio co-
lore infecit Philosophia: illi
quidem quotquot ad fatie-
tatem usque tincturam im-
biberunt, exactè boni pro-
biq; effecti sunt, nullo alieno
colore permixti. Et ad susci-
piendam te, tales quamma-
ximè appositii sunt. Quot
quot autè pra veteri squalo-

ἢ καὶ μόνον ψεύσαντων ἔ-
 κδοσθ' ὑὸν λέγει. Ὁ ἄρκυρ' ὡ
 διαλύει, καὶ ἰσχυροῦσθαι
 τὸ ἀσθόνου, ἰκανῶς οἰοῦσαι
 καὶ ῥῦτοι μεταβάσθαι. Ἐ-
 μὲτοι δὴλον ὅτι μετὰ τῶν
 ἀήσων ἢ διατριβῆς ἔσαι. ἀπὸ
 μεταξὺ λόγων, ἡδὴ πηλοῖα
 ἰσχυρῆ Ἀττικῆ, ὡς τὴν μὲν
 Σουσίον, ἐν δεξιᾷ καταπέ-
 τωσθ', ἐν δὲ πῶν ἀκρόπολι
 ἀκρόπολιν ἡδὴ, καὶ ἐπέπερ
 καταβέβηκαρ, αὐτὸ μὲν ἐν
 τῶν ἐσθ' ὡν, ἐπὶ τοῦ πάρο
 καθόδοι, πῶν Πύνα ὄρω-
 σα, καὶ πειρομένησα, ἐστ' ἄρ
 κυρῶσθ' τὰ παρὰ τοῦ Διός.
 ἐν δὲ ἐστ' ἡδὴ ἀκρόπολι ἀ-
 καθόδοι, ἔσθ' ὄρωσθ' ἀπαι-
 ἰατὸ ἰσχυρὸς προσκαλίσσεται.
 Διὸ, μὴ πρότερον ἀπείδης, ὡ
 Ερμῆ, πρὶν ἐπερ, ὅπως οὖν
 τὸ ὁ πειρομένησα, ὁ κρυπ-
 τὸσθ', ὁ πῶν ὄρωσθ', ὁ πῶ-
 σθ' ἐν τῶν σκυλοῖν. Ερμ. τί
 φεῖ, ἀγνοῖς τὸν Πάνα, τῶν
 Διονύου θηραπόντων ἢ βα-
 χικῶσθ'

Sunt autem etiam ^E qui eum
 solum attigerint foris lebe-
 tem summo digito, ac su-
 lignis nonnihil sibi illicue-
 rint, abundè putent & ipsi
 sese tinctos denuò esse. Tis
 bi verò certum est, quòd
 cum optimis conuersandum
 erit. Sed interea dum ser-
 mones cedimus, iam appro-
 pinquamus Atticæ: quare
 Sunicum quidem ad dexte-
 ram relinquamus, ad arcem
 autem iam hinc decli-
 mus. Ac postquam descen-
 dimus, ipsa quidem hîc ali-
 cubi super arcem sede ad
 Pnyceam aspiciens & expe-
 ctans, donec ea proclama-
 uero, quæ à Ioue imperata
 sunt. Ego verò conscensò
 arce, faciliùs hoc pacto v-
 niuersos ex alto, & vnde
 exaudire vocem omnes pos-
 sint, illos aduocabo. IVST.
 Ne anted abieris, Mercuri,
 quàm dicas quisnam iste sit,
 qui huc accedit, cornutus
 videlicet, ac fistulam has-

bens, & hirsuta crura. MERC. Quid ais? ¹annon nos
 sibi Pana illum, ex Dionysij ministris omnium maximè Bæ-

γιγνώσκεις; οὐτ' ὅκα μὲν
 τὸ πρόδωκεν ἀνὰ τὸ Παρθένιον
 ἔπειθ' ἐπὶ τὸν Δάτιον ἑπίπτεον,
 καὶ τὴν Μαραθῶνα δὲ, τῶν
 Βαρβάρων ἀπόδοσιν, ἡκιστα
 κλητ' εἰς Ἀθλωαίους, ἀμ-
 μαχ' ὅ, καὶ τὸ ἀπ' ἑαυτοῦ, τὴν
 ἑπὶ τῆ ἀκροπόλει σπύλνγα
 ταύτην ἀπ' ἡλώμενον, οἰκῆ
 ἑμπερὸν τοῦ ὄν Πυλασκινοῦ,
 εἰς τὸ μετακτικὸν σινοτικῶν,
 καὶ νῦν, ὅς τὸ ἀκός, ἰδῶν ἐν
 γητόνων, πρόσσει διέξω-
 σόμενον. Πάρι χαίρειτε, ὦ Ερ-
 μηῖ, καὶ Δίῃ. Ερμ. καὶ Δίῃ.
 καὶ σύ γε, ὦ Πάρι, μουσικῶ-
 τατε, καὶ σφηδονικῶτατε Σα-
 τύρων ἀπάντων, Ἀθωῶσι
 δὲ καὶ πολυμικῶτατε. Πάρι.
 τίς δὲ ἕμεις, ὦ Ερμηῖ, Διῶρο
 κρεῖα ἤγαγον; Ερμ. αὐτὴ ἑ
 διηγήσεται τὰ πάντα ἰγὼ δὲ
 ἐπὶ τὴν ἀκρόπολιν, καὶ τὸ
 ἑμπερὸν. Δίῃ. ὦ Ζεὺς, ὦ
 Πάρι, κατέπεμψε με, ἀπὸ
 κληρώσουσαρ τὰς Δίνας. ἑ
 Ἄπῶς τὰ ἰρ Ἀλλῶνας ἔχει.
 Πάρι.

IVST. Iupiter, ὦ Pan, demisit me, ut fortitò distribuerem
 actiones forenses. At tibi quo pacto res habent Athenis?

PAN.

chicum? Elic antea quidem
 habitabat in Parthenio mon-
 te: temporibus autem illis,
 quibus Dais cum classe ad-
 uectus est, & Barbari in Ma-
 rathonem egressi, ultro atq;
 inuocatus venit Atheniensis-
 bus auxilium laurus. Et ex
 eo spelunca hac sub arce ves-
 lut premio eius rei accepta.
 habitat paulum infra in Pe-
 lasgicum, inter aduenas &
 inquietos census. At nunc
 quidem, ut verisimile est, ex
 vicinis nos conspicatus acce-
 dit, salutos excepturus.

PAN. Salute Mercuri, &
 tu Iustitia. MERC. Et tu.
 IVST. Et tu utique, ὦ Pan,
 Musicorum studiosissime, &
 saltatorum inter omnes Sa-
 tyros agillime, Athenis au-
 tem & bellicosissime. PAN.
 Quid autem rei, Mercuri,
 est? aut quæ vos huc neces-
 sitas appulit? MERC. Hac
 tibi enarrabit omnia. Ego
 verò in arcem hinc, & ad
 preconium faciendum abeo.

Πάν. τὸ μὴ ὄνομα, ἔκαστ' ἀπο-
 ξίαν παρὰ τὸν παρ' αὐτοῖς, ἀλ-
 λὰ πάλιν καταδέξασθαι τῆς
 ἰδέας, καὶ ταῦτα, τηλικῶς
 κούτορ ἀποδάμνῃ τινος
 μὲν, τὸν ἕνα τῶν βαρβάρων.
 ὅμως δὲ δὲ ἢ πρὸς τοῦ ἔτους
 ἀνιόντις, ἐπιλεξάμενοι πρὸς
 γορτυροχρῆθου μοι, πολε-
 λῆς τῆς κινέσθρας ἀπόβοντα
 εἶπ' ἐν αὐτοῖς τὰ κρῖα,
 ποισάμενός με τῆς ἐν προ-
 σώπης μάρτυρα, καὶ ψιλλῶ τι-
 μισαίης ὡς κρῖα. πάλιν
 ἀπὸ ἐχθρῶν μοι ψυχρο-
 γίαν ὁ γέλωσ αὐτῶν, καὶ ἡ
 παιδεία. Δί. τὰ ἀπαθῆ, ὡ
 Πάν, ἀμείνως πρὸς ἀριτῶν ἰ-
 γήσους, καὶ τῶν φιλοσόφων.
 Πάν. τίνας λέγεις τοὺς φιλο-
 σοφούς; ἀρ' ἔμενους τὸς κατη-
 φθῆς, τὸς συνθροπὸς ξυνάμα
 ποπῆς, τὸς τὸ γνήσιον ὁμοίως
 ἰμοι, ὡς γάλοπος; Δί. καὶ
 μέγα. Πάν. ἂν οἶδα ὅ, τι καὶ
 λέγεις, ἔδ' οὐκ ἔστι τῶν το-
 ξαυ αὐτῶν ὄφτος ἢ ἔλαγε,
 καὶ

les mihi, loquaces præterea? I V S T. Atque admodum.
 PAN. Non sanè intelligo neque quid dicant, neque que
 sus sapientia illorum. In montibus enim versari ego soleo,
 & asse.

PAN. In uniuersum quis
 dem haudquaquam pro di-
 gnitate aqud ipsos ago, sed
 multò deterius quàm spera-
 ram, & hoc, cum tantum
 depulerim cumulum illum
 à Barbaris exorum. Sed ta-
 men bis aut ter quotannis ad-
 scendentis, segregato ad
 hoc hircò aliquo coleato,
 grauius ac multum olente,
 sacrificant mihi: deinde ex-
 pulantur carnes illas, me læ-
 titiæ eius valui testem adhi-
 bentes, ac tenui quodam ho-
 norantes applausi: quans
 quam me nonnihil animo
 oblectat risus ipsorum &
 lus. I V S. In cæteris
 verò, ô Pan, ecquid melio-
 res, & ad virtutem intenti
 magis redditi sunt à philo-
 sophis? PAN. Quos
 nam istos dieis philosophos?
 num terricos illos, ac tristes
 vultu, congregatos pariter
 multos, quod admenium ac
 barbam attinet, non disimi-

καὶ τὰ λοιπὰ ταῦτα ῥημώδ
 τια καὶ ἀσπικὰ ἐμιμάδικα, ὧ
 Δίκυ· ὠδόν γὰρ ἐν Ἀρκα
 δία ἑφισὺς ἢ ἐπλόσοφ· ὧ· μί
 χει τοῦ πλαισίον ἑκατάμου καὶ
 τῆς σφαιρῆ· ὧ· ἐν ἑφός· τὰ δὲ
 ἄλλα ἀπόλ· ὧ· καὶ χορῶτις,
 καὶ πολυτελής, λέω δὲ, πλὴν
 ἀπὸ ἀπὸ γὰρ αὐτῶν δὲ ἑ
 πρατότων, καὶ ἀρετῶν τινα,
 καὶ ἰδίας, καὶ φθόρου, καὶ ἀ
 σέματ' ἀφ' ἑξῆς ὄνοματ'·
 καὶ ἐμοί, καὶ ἑστὰ ὄνοματ'·
 καὶ τὰ πρῶτα μὲν, ἠρλιονίως
 ἰνάρχου τῶν πρὸς ἀπὸ
 θεοῦ λόγων, προΐδους δὲ τῆς
 σωσείας, ἐπιτένσει τὸ φθί
 γμα μίχει πρὸς τὸ ὄρθιον.
 ὧ· πρὸς ἑταρομύθων, καὶ
 μεγάλα λέγειν ἑθελόντων,
 τό, τι πρόσωπον ἐρυθρίᾳ, καὶ
 ὧ· πρᾶχλη· ὧ· οἰδέ, καὶ αὐ φη
 βῶν ἑξάνισται, ὧ· πρὸς τῶν
 αὐλιτῶν, ὧ· ὄποταρ ἑς ἐφθῶν
 τὸν αὐλὸν ἑμπνῆρ βιάσαν
 ται ἑταράξαντες γὰρ οὐ τὸς
 λόγους, καὶ τὸ ἐξ ἀρχῆς ἐπισκο
 πῶν

iores appareant, perinde ut tibicinum solent, quando angu
 stam tibiam inflare vi quadam coguntur. Conturbatis igitur
 sermonibus, & eo quod à principio instituerant, confusaneo
 relicto,

& affectata ista verba aq
 que urbana haudquaquam
 didici, Iustitia. Unde enim
 in Arcadia sophista vel phi
 losophus foret? Usque ad
 transversam calamus & fis
 stulam doctus ego sum: quod
 ad cetera atimet, pastor, &
 saltator, & bellator etiam
 si opus sit. Sed tamen au
 dio certè illos assidue voci
 ferantes, ad virtutem ne
 scio quam, & ideas, & na
 turam, & incorporea quæ
 dam commemorantes, igno
 ra mihi ac peregrina nomi
 na. Ac primùm quidem pa
 tificè exordium inter se
 sermones: ceterùm proces
 dente aliquantum disputa
 tione, intendunt vocem vs
 que ad tonum, seu modum,
 quem orthium vocant, ut
 exinde cùm nimium disten
 duntur, atque eloqui ma
 gna contendunt, & facies
 illis rubescat, & collum in
 tumescat, & vena extan
 tumescat, & vena extan

ἡέμερον συγγενῶν ἀπίστοι
 κολορησάμενοι ἀπὸ τοῖς οἰ
 πομοῖ, τὸν ἰδρωτὰ ἐκ τοῦ με-
 τέπου ἀκύνθη τῷ δακτύλῳ
 ἀπιξάμενοι, καὶ οὕτως ἔρα-
 τῆρ ἰδοξῶν, ὅς ἄρ' ἐμεγαλο-
 φρόντερ ὅ αὐτῶν, ἢ θρασύ-
 τηρ. ὡλλὸν ἀπὸ ὃ γε καὶ οὐδὲ
 ἰπολὺς, τεθῆσασιν αὐτοῖς,
 καὶ μάστιγι, ὀπόσους μηδὲρ
 τῶν ἀναγκαιοτέρων πειρασ-
 σχολῆ, καὶ πᾶρσᾶσι, πρὸς
 τὸ θράσος καὶ τὴν βολῆν λε-
 κλημύνοι, ἐμοὶ μὲν οὐδ' ἀπα-
 λῶν τινος ἰδοκίμου ἐκ τοῦ
 τῶν, καὶ τῶν ἰσχυρῶν ἐπι τῆ
 τῶν ὁμοιότητι. ἂν δὲ γε δι-
 μοφικὸς τι ἐν τῷ ἡ βῶν αὐτῶν,
 καὶ τι ἀγαθὸν ἐκ τῶν ἐνημε-
 τῶν ἰκάνων ἀνεφύετο αὐτοῖς,
 ἐκ ἂν ἀπὸ ἐπιχοίμι. ὡλλὸν ἀπὸ
 ἂν γε δὲ, μηδὲρ ἰποσαλάμ-
 νων, τὰ λυβὸς διηγῆσασθαι (οἷ-
 καὶ ἔπι σκοπὸς, ὡς ὄρας) πο-
 λὸν αὐτῶν πομπῆς ἡδὲν ἰθα-
 σάμην πρὸ δειλῶν ὀψίαρ. Δί-
 κῆσιν, ὃ Πᾶρ, οὐχ ὁ Ερμῆς
 σοι

relicto, ab eum, conuicia-
 res sibi mutuo plerique, &
 sudorem ex fronte incuruo
 digito abstergentes. Atque
 hic demum vincere visus est,
 qui ipsorum maxime clamo-
 sus, aut confidentior alijs
 fuit. Sed tum populus iste
 promiscuus admiratur eos,
 & maxime ij, quibus alioqui
 necessariae rei nihil incum-
 bit, aut cura est, qui tum as-
 stant confidentia atque cla-
 more illorum excitati. Pro-
 inde mihi quidem homines
 quidam arrogantes ob hae
 videbantur esse, atque egre
 afficiebar propter barbæ sis-
 militudinem. Vtrum autem
 vitale aliquid, atque in com-
 mune conducens, clamoa-
 ri ipsorum inesset, & num-
 quid boni ex verbis illis ena-
 sceretur ipsis, dicere sanè
 haudquaquã possum. Quan-
 quam si conuenit vtiq; depom-
 sito metu quod verũ est pro-
 ferre (nam habito velui in
 specula quadã, vt vides) mul-

tos ipsorum sæpenumerò iam conspicatus sum circa profun-
 dam vesperam. **IV ST.** Sustine, ô Pan; annon Mercurius

tibi

ἡν πάριτυ. ὡς ὑμᾶς πρὸ
 ἐμῆ τὰς δίκας ἔχῃ, καὶ ἀ-
 τεκνηροῦτε, καὶ ὀφεινῆτε, ὡ-
 στερ ὑμῖν νόμος. Ἐγὼ δὲ ἐπι-
 τὴ σπυλασθῶν ἀπειθῶν, συνέ-
 ζομαι τι μὲν ὅ τῶν ἱρωτι-
 κῶν, ὡ πλὴν Ἡλῶ ἔωθα ἐπι-
 κροτοῦμαι. ἀπροάσθων δὲ, καὶ
 λόγων τῶν δικανικῶν ἀντι-
 ἔτοιμα, ὁ συμῖραι τῶν Ἀρεῶν
 πάθῃ δικασομένων ἀκῶν
 η. Ἐρμ. ἄγε, ὡ Δικη, πῶσκα-
 λῶμυ. Δικ. ἔθ' ἴσθες. ἀθρόοι
 γοῦν, ὡς ἄρ' ἔσ, προτίασι θεο-
 φρονῶντων, ὡσπερ οἱ σφύουθε
 πειθεδοκῶντων πλὴν ἀκῶν.
 Αἰ. ἄληθα σε, ὡ κατάρατε.
 Αἰ. σκυφάντης. Αἰ. ἀλώ-
 ρεις ποτὶ ἡδύ πλὴν δίκων. Αἰ.
 ἔχῃ ἔξω σε, δεινὰ ἄρ' ἀσμί-
 τον. Αἰ. ἰμοὶ πρῶτον ἀπ-
 κληρώσω. Αἰ. ἔπον μιὰρῆ
 πρὸς τὸ δικασίειον. Αἰ. μὴ
 ἔχῃ με. Δί. οἶδα, ὡ θ' ἄσομυ,
 ὡ Ἐρμῆ. τὰς πρὸ ἀμας δίκας
 ἐπὶ πλὴν αἰῶν ἡπὶ βλάμει-
 τα: σῆμυρον ἢ κληρώσω τὰς
 τοιοῦ-

iam adest. Quapropter vos
 quidem actionibus et iudi-
 cijs operam date, fortimins
 et disceptate pro eo atque
 legitimū vobis est. ego ve-
 ro ad speluncā hinc digres-
 sus, fistula canam carmen a-
 liquod amatorium, quo B-
 cho soleo probris incesse-
 re. Caterum auscultationum et
 orationū iudicialium abun-
 dē habeo, quotidie conten-
 dentes ac litigantes in Areo-
 pago audiens. MERC.
 Age iustitia, aduocemus i-
 stos. IVST. Rectē dicis. Con-
 ferti siquidem, ut vides, ac
 cedunt tumultuantes, et pe-
 rinde ut vespa circumstrea-
 pentes verticem. ATHEN.
 Cepi te, ὄ sceleste. ALIVS:
 Sycophantem agis. ALI.
 Dabis tandem iam pœnas.
 ALIVS: Conuincā te, quōd
 grauiā atque indignā perpe-
 traris. ALI. Mihi primō
 fortire. ALIVS: Sequere,
 sceleste, ad iudicem. ALI.
 Ne suffocame. IVST. Scis

quid faciamus, Mercuri? Ceteras quidem lites in crastinum
 referriamus; hodie autem eas tantūm fortiamur, quacunque
 ab ar-

τοιαύτας, ἡπόσα τέχναις, ἢ
 βίαις, ἢ ἀπιστήμασι πρὸς ἀν-
 θρώπους ἐσὶν ἐπιγρημύσαι, καὶ
 μοι ταύτας ἀνάδ' ἑ τῶν γρα-
 φῶν. Ερμ. μίθην κατὰ τ' Ἀκα-
 δημίας, καὶ Πολεμίωνος, ἀν-
 δραποδοσμῶ. Δίκ. ἐλλὰ ἐλλή-
 ρωθον. Ερμ. ἢ Στοὰ κατὰ τῆς
 ἡδονῆς, ἀδικίας, ὅτι τὸν ἑρα-
 κλῆ ἀντὶ τῆς Διονύσιου ἀπίστου
 κόλησι. Δίκ. πῶς τε ἱκανοί.
 Ερμ. πρὶ Ἀεσίππου Τρυφῆ
 πρὸς Ἀρετῶ. Δίκ. πῶς τε καὶ
 τότοις δικασάτω. Ερ. ἀρ-
 γραμοιδικῆ, φρασμῶ Διογέ-
 νει. Δίκ. πῶς ἀρκλήρου μύ-
 θου. Ερ. ἢ γραφικῆ κατὰ Πύρ-
 ρων' ἡλαπολασίου. Δίν. ἐν-
 θία κανίτω. Ερμ. βέλδ' καὶ
 ταύτας ἀρκλήρῶν, ὃ Δίνη,
 τὰς δύο, τὰς πρώτας, τὰς ἀ-
 πηνυνημύθας κατὰ τῶ ἑν-
 τορ' ὅ. Δίν. τὰς παλαιὰς πρὸ
 αὐτῶν ἐπιγρημύσαι. Ερμ.
 καὶ μὲν ὅμοια γὰρ καὶ αὐταί,
 καὶ τὸ ἐγκλημα, ἀ καὶ νικητῶν
 ἀπὸ

ab artibus, aut vitis, aut sciē-
 tijs contra homines promul-
 gatae sunt. Ac mihi has in
 medium profert actiones.

MERC. Ebrietas contra
 Academiam pro Polemone
 plagij. IVST. Sortire se-
 ptiem. MERC. Stoa contra
 Voluptatem, iniuriarū, quod
 amatorem ipsius Dionysium,
 seductum ab ipsa abstraxe-
 rit. IVST. Quinque suffi-
 cient. MERC. Pro Aristip-
 πο, Mollicies contra Virtu-
 tem. IVST. Etiam his quin-
 que iudicent. MERC. Men-
 saria contra Diogenem, fu-
 ge. IVST. Tres sortire so-
 los. MERC. Pictoria con-
 tra Pyrrhonem, ut deserto-
 rem. IVST. Nouem cognō-
 scant. MERC. Vis ne
 ἑ has sortiamur Iustitia,
 duas videlicet istas paulò
 anti, nosti, contra Rheto-
 rem insituitas atque dela-
 tas. IVST. Antiquiores il-
 las prius decidamus, haec au-
 tem postea continuè disce-

ptabuntur. MER. Atqui similes etiam istae superioribus sunt,
 ἑ id quod intenditur, etiam si recens ac nouum, affine tamē
 illis

ἀπὸ παραλήσιον τοῖς πλο-
 κωτικηρωμένοις, ὡς ἐν
 τοῖς Δικαστηρίοις ἀξιόν.
 Δί. ἰοικας, ὁ Ἐρμῆ, χαρι-
 ζομένη πλὴν ἀκλήσιον, ἀκλή-
 ρωθῶν δ' ὅμως, εἰ δὲ πλὴν
 ἀπὸ ταύτας μόνας ἰκανὸν
 ἔσθαι ἀκλήσιον. Δὸς
 τὰς γραφάς. Ερ. ἐπὶ
 κὴν ἀκλήσιον τῶν Συρῶν, διὰ
 λόγον τῶν αὐτῶν ὕδρων Δί.
 τίς δ' οὗτος ὄνομ; οὐδ' ἔστιν
 γινώσκω τοῦνομα. Ερ. οὐ-
 τὸς ἀκλήσιον τῶν ἔπιτοῦ
 Συρῶν ἡρωδῶν ἔστιν οὐδ' ἔστιν
 ἄνω τοῦ ὀνόματος. Δί. ἰ-
 δού, καὶ τὰς ἀκλήσιον ἡδὲ
 ἀκλήσιον ἐν Ἀρείῳ παλά-
 τῳ ἀκλήσιον, ὡς ἔστι τὸν
 Ἐυφράτιον ἡρωδῶν εἰς
 Δικαστήριον, πλὴν ἀκλήσιον
 ἐνδικὰ τοῖς αὐτοῖς ἐκτι-
 ρατῶν δικῶν. Ερ. ἐν γὰρ
 Δίῳ, φάσκει, μὴ πονῶν ἀνα-
 δισκῶν τὸ δικαστήριον. Δί.
 οἱ πᾶσι καθόδωσαν τῇ Ἀ-
 καδημίᾳ, καὶ τῇ μέθῃ οὐδ'
 τὸ ὕδωρ ἔρχεται. πᾶσι δ'
 οὐ

illis est, de quibus modò sor-
 titi sumus: quare inter ea di-
 sceptari quoque dignum est.

IV S. Videris, Mercuri, in-
 dulgere nonnihil petitioni.
 Sed tamen fortiamur, si tibi
 videtur: veruntamen duas
 has solas. Sufficiunt enim
 hæc de quibus sortiti iam su-
 mus. Cedo ipsas actiones.

ME. Rhetorica contra Sy-
 rum, malæ tractationis. Dia-
 logus contra eundem contumelie.
 IV. Quis autem Sy-
 rus iste est? Neque enim no-
 men adscriptum est. MER.

Ita sortire: contra Rhetorem
 Syrum. Nihil enim verabit
 etiam absq; nomine proprio.

IV. Ecce externas quoq; iam
 & peregrinas Athenis in
 Areopago sortiamur, quas
 rectius fuerat vltra Euphra-
 tem disceptatas fuisse. Ve-
 runtamen sortire vndecim,
 eosdemq; vtriq; liti. MER.
 Eia Iustitia, parce nimium
 adeò exhaurire fiscum tot
 mercede iudicum. IV S. Pri-
 mi confidendo Academiae &

Abrietati iudicaturi. Tu verò aquam infunde. Prior autem

οὐ λυγρὴ μέθη, τί σιγᾶς, καὶ
 εὐβουνοῦ, μάστι, ὦ Εὐρυῖ, πέσ-
 υλθόωρ. Ep. ὁ δὲ δυνάμει, φη-
 σι, τὸν ἀγῶνα ἀπέμ, ἵππο τοῦ
 ἀκράτου τῶν γῆλων ἀπὸ τῆς
 μέθης, καὶ καὶ γέλωτα ὀφθαλμῶν
 ὡς δίκασθαι, μὴ δὲ καὶ ἔση-
 να, ὡς ὄρεται. Δί. ἐκοῦ σὺ
 ἐν γορῶν ἀναβιβάσασθαι τὸ δα-
 υτῶν τέτων τινα· ὡς ποιοῖ ἔθ,
 οἱ καὶ ἐπὶ τριβόλῳ διαβύραυ
 ναίτοι μοι. Ep. ἀμ' οὐδέ τις
 ἐθελήσει γινῆσθαι φανερῶ σωμα-
 τος ὑψοῦσαι μέθη, ὡς ἐν γῶ-
 μονά γι τὰ ἴα ἵοικεν ἀξιοῦ.
 Δί. τὰ ποῖα; Ep. Ἀκαδη-
 μία ἀπὸ πῆς ἀμφοτέρους πα-
 ρουσίας τὸς λόγους, καὶ
 τὸτ' ἀσκᾷ, τὰναντία καλῶς
 δυνάσασθαι λίγα. αὐτὴ τοί-
 κω φησὶν, ἵππο ἐμὸν πῆτιρα
 εἰπάτω, ἔτα ὑστέρων ἵππο ἑαυ-
 τῆς ἑρᾷ. Δί. καὶ ἀπὸ τῶν
 τα' ἀπὸ δὲ ὅμως, ὦ Ἀκαδη-
 μία τὸν λόγον ἰκάντρον, ἐπέ-
 σοι ῥάδιορ. Α. ἀνδρῆ, ὦ ἀνδρῆς
 δίκασαι, πρότερον τὰ ἵππο ἢ
 μέθη.

Academia orationem utramque, quandoquidem hoc tibi
 facile est. ACA. Audite, viri iudices, priore loco illa
 quæ

die tu Ebrietas. Quid ta-
 ces & nugas? Audi, Mer-
 curi, accedens. MERC. Non
 possum, inquit, certamen
 hoc perorare, lingua mi-
 hi præ mero impedita atque
 illigata, ne etiam risui me
 exponam in iudicio. Acgrè
 autem, ut vides, consiliū
 quoque. IVST. Proinde pa-
 tronum adducat ex vehe-
 mentibus ac grauibis istis a-
 liquem. Sunt enim multi qui
 vel trioboli gratia disrum-
 pi parati sunt. MERC. At
 nemo ceriè volet manife-
 stè patrocinari Ebrietati.
 Verum aqua utique hæc po-
 sulare videtur. IVST.
 Quæ nam? MERC. Aca-
 demia hæc semper in utran-
 que parata atque infiructa
 est orationem, idq; etiam e-
 xercet sese, ut contraria pro-
 bè possit dicere. Ea igitur,
 inquit, pro me prior dicat,
 atque ita deinceps pro se ipsa
 verba faciat. IVST. Noua
 quidem hæc. Sed dic tamen

μέθυ· ἰκάνυς γὰρ τό γι νυθ
 ρίον· ἠδὲν ἴσται δὲ ἡ ἀθλία
 τὰ μίγισα τὰ τῆς Ἀκαδημίας
 ἰμοῦ ἀνδροπολοῦ, ὁ
 μόνον ἔχων ὄνομα, καὶ τῆς
 σὸν αὐτῆ, μηδὲν ἀσχεδόν,
 ὦν προσώφειον, οἰόμενον, ἀ-
 φαιρέσει τὸν Πολέμωνα ἐ-
 κείνον· ὅς μιν ἠμίρακ ἰκώ-
 μασι δὲ τῆς ἀγορᾶς μίσησ,
 ψάλλοιεν ἔχων, καὶ κατὰ δά-
 ρατον, ἔωθεν ἄς ἐπέειρεν μ-
 θῶν αἰε, καὶ ἰσραπαλῶν,
 καὶ τῶν ἰσραπαλῶν τοῖς σφω-
 νοῖς ἰσραπαλῶν καὶ τῶν.
 τα ὅτι ἀλιθῆ, μωρτυροῦν Ἀ-
 θλωαῖοι ἀπαντῶν, οἱ μιν δὲ
 πῶποτε νύφοντα Πολέμωνα
 ἔειπον. ἔπει δὲ ἰσραπαλῶν
 ἐπὶ τὰς τῆς Ἀκαδημίας θύρας
 ἰκώμων, ὡσπερ ἐπὶ πάντας
 ἠέθεα, ἀνδραποδιέμενον
 αὐτὸν, καὶ ἀπὸ τῶν χερῶν τῆς
 μέθυς ἀρπάζει μετὰ βίας,
 καὶ πρὸς αὐτὸν ἀγαθῶς, ὡς
 ἀποστῆναι τὴν ἰσραπαλῶν, καὶ
 νύφον μετὰ διδασκῆ, καὶ τὸς σφ-
 φάνος ἀρπάζει, καὶ ἰσραπαλῶν.

ναμ

lum, atque è manibus Ebrietatis vi ereptum, & ad se addu-
 ctum, aquam bibere, ac sobrium esse docuit, corollasq; capitū

quæ pro Ebrietate afferun-
 tur. Illius enim est id quod
 nunc dicitur. Iniuria affecta
 est misera, vi eum maxime,
 à me Academia, mancipio
 quod solum habebat bene-
 uolum ac fidele, quòdque
 nihil turpe eorum quæ ipsa
 imperassei putabat, spolia-
 ta, Polemone illo inquam:
 qui interdiu cum lasciuia
 ac petulantia per medium
 forum ferebatur, psalteriam
 secum habens, & cantu per-
 strepens, à summo mane ad
 vesperam vsque ebrius sema-
 per, & crapula indulgens,
 caputque corollis ac flori-
 bus implicatum gerens. At-
 que hæc quòd vera sint, te-
 stes sunt Athenienses vnus
 uersi, qui ne vnquam quidem
 Polemonem sobrium vide-
 runt. Postquam autem in se-
 lix ille ad fores Academiæ
 quoque comessabundus &
 per lasciuiam illudens acco-
 cessisset, perinde vt ad oma-
 nes solebat: mancipatum il-

ναιρ καταλείπον, ῥημο-
 τια σκοπιά κη διελυγὰ, κη
 πομπῆς φρονιδῶ ἀνάμυσα
 ἐπαίδευσιν. ὡς ἀντὶ τοῦ
 τῆς ἐπανθοιωτῶ αὐτῶ ἐ-
 ρυθίματ ὠχρὸς, ἀθλιῶ,
 κη ῥικνὸς τὸ σῶμα γυγῆ-
 τοα. κη τὰς ὁδίας ἐπαλῆς
 ἀρμαθῶν, ἀσιτῶ ἐνίοτι,
 κη διψαλή ἄς μίσω ἐ-
 σπύρα, καθύτα πληρῶν, ὁ-
 ποῖα πομπὰ ἢ Ἀκαδημία ἐγὼ
 πληρῶν διδασκω. τὸ δὲ μέγισ-
 τόν, ὅτι κη λοιδορεῖται τῆ μί-
 θη, πῶς ἐμοῦ ἰωαρθῆς, κη
 μινεία λακὰ διέξασι πρὶ
 αὐτῆς. ἔρηται σχεδὸν τὰ ὑ-
 πὲρ τῆς μίθης ἡδὴ κη ὑπὲρ
 ἱμαυτῆς ἐρῶ, κη τὸ ἀπὸ
 τοῦτον ἰμοὶ ῥουσοῦτω. Δί. τί
 ἄρα πῶς ταῦτα ἐρεῖ; πηλὸν
 ἀν' ἐγχετὸ ἴσον ἐρῶ μίθῃ.
 Ακα. οὐτασί μὲν ἀκούσαι
 πωδον ἄλογα, ὡ ἀνδρῶν δι-
 κασαῖ, ἢ σωυζορ ἔρηκην
 ὑπὲρ τῆς μίθης· ἢ ἢε λα-
 μοῦ μίτ' ἀνοίας ἀκούσῃ,
 ἥος.

detractas diserspsit. Ac quō-
 ties bibendum atque accumbē-
 bendum fuerat, verba que-
 dam perplexa ac misera, &
 multa curiositate referia,
 illi tradidit. Quare pro eo
 qui antea efflorescebat in
 illo, rubore, pallidus miser
 & incuruus corpore facius
 est, & cantilenis illis vniuer-
 sis obliuioni mandatis, sine
 cibo interdum & sitibuns-
 dus ad mediam vsq; vesperam
 sedet, nugādo videlicet qua-
 lia multa Academia ego nu-
 gari doceo. Quod autē ma-
 ximum est, etiam cōiuciatur
 Ebrietati, à me eò inductus,
 & innumera quedam man-
 la de ea commemorat. Dis-
 cta ferme sunt quæ pro E-
 brietate adduci possunt.
 Iam verò & pro me ipsa
 verba faciam : & exinde
 peroratum à me esto. IVS.
 Quid igitur ad hæc res
 spondebit ? Verumtamen
 infunde & huic parem vi-
 cissim. ACA. At hoc quidem pacto audiui admodum pro-
 babilia videntur, viri Iudices, quæ à patrono pro Ebrietate
 dicta sunt. Quod si autem & me eadem benevolentia audie-
 tis, in=

ἴσασθε, ὡς οὐδὲν αὐτῷ ἠδία
 κηκα, τὸν γὰρ Πολέμονα τῷ
 ζῶντι, ὅν φησιν ἰαυτῆς οἰκίτῳ
 εἶναι, περιπότα οὐ φαίλων,
 οὐδὲ κατὰ τὴν μέθην, ἀπὸ
 οἰκῆοι μοι, καὶ τὴν φησιν
 ὁμοιον περὶ πωδῶν ἔτιον
 ἔτι, καὶ ἀπαλὸν ὄντα, σωμα-
 γωνισομένης τῆς ἡδονῆς ἢ
 περὶ αὐτῆ τὰ ποτὰ ζωνπουρ-
 γῆ, διέφθερην ἀθλιον, τοῖς
 κώμοις, τοῖς δὲ τῶν ἑταίρων
 πρᾶσσοι καὶ κολοῖον, ὡς μηδὲ
 μικρὸν αὐτῷ τῆς αἰδοῦς ἢ
 πολέμοιοι. καὶ ἄγε ἡπὲρ
 ἰαυτῆς λέγει, μικρὸν ἔμπρο-
 σθεν ἦν, ἡπὲρ ἐμοῦ ἔρῳδι
 νομίθετι. περιήει γὰρ ἕωθεν
 ὁ ἀθλιος ἐς φανωμῆος,
 κραιπαλῶν, ὅσα τῆς ἀγορᾶς
 μίσθης κατανοῦνθαι, οὐδὲ
 ποτε νήφω, κωμῶν ἐπι-
 πάλτας, ὑβείς τῶν περὶ
 ἑμῶν, καὶ τῆς πόλεως ὄλης, καὶ
 γίλας τοῖς ξένοις. ἐπὶ μὲν τοῖς
 παρ' ἐμὲ κίβρι, ἐγὼ μὲν ἔτυχον,
 ὅσπερ

ipsum tibijs, nunquam sobrius, lascivus ac petulans in om-
 nes, dedecus, & contumelia maiorum, & praterèd civi-
 tatis totius, ludibrium autem peregrinorum ac hospitem.
 Posteaquam autem ad me venit, ego quidem sorte quadam,

tis, intelligetis sanè quòd
 nulla ipsam iniuria affeci.
 Nam Polemonem hunc,
 quem seruum illa suum esse
 ait, natum haudquaquam
 scruiliter, neque ita ut ebrie-
 tatem referret, sed familia-
 rem mihi, & natura simi-
 lem, præceptum adolescen-
 tem adhuc atque tenerum
 existentem, adiuuante ad
 hoc Voluptate, quæ illi in
 plerisque mutuam operam
 præstat, corruptit miserum,
 lascivis comestationibus &
 meretricibus quasi in dedi-
 tionem tradendo: ita ut ne
 paululum quidem verecun-
 diæ in eo remaneret. Atque
 ea quidem quæ illa pro se
 paulò antè dici putabat, pro
 me dicta esse existimate.
 Circumibat enim miser ille
 à primo statim mane coros
 natus, ac crapula perdi-
 tus, per medium forum,
 sonantibus undique circum

ὡσπερ ἔθεθα ποιῆν, ἀναπα-
 πλάμιων τῶν θυρῶν, πῶς
 τὸς παρόντας τῶν ἑταίρων,
 λόγους τινας περὶ ἀρετῆς καὶ
 σωφροσύνης διεξίονσα. ὃ δὲ
 μετὰ τὰ αὐτοῦ καὶ τῶν σιφά-
 γων ἰωισὰς, τὰ μὲν πρῶτα
 εἰθία, καὶ σὺν χρόνῳ ἰμῶν ἰσα-
 ράθῃ πλὴν σωροσίαν, ἰπιταρά-
 ζας ἢ βοῆ. ἰωὰ δὲ οὐδὲν ἡ-
 μῖς ἰαπερουτίαν ἄλλῃ,
 κατ' ὄλιγον (οὐ γὰρ τέλειον ἴω
 διάβροχ' ὅ τῃ μέθῃ) ἀνένειπε
 πῶς τὸς λόγους, καὶ ἐφῆρα τὴν
 τὸς σιφάνους, καὶ πλὴν αὐτοῦ
 σπρίδα λατρεσίαν, καὶ ἰωὶ τῆ
 πορφυρίδι ἡσυχίῳ. καὶ ὡς
 περὶ ἐξ ὕπνου βαλλῆ' ἄνεγα
 εὐμνῶ, ἰαυτὸν τε ἰάρα ὄ-
 πως δίκασθ, καὶ τοῦ πάλα
 βίου λατρεσίαν. καὶ τὸ
 μὲν ἐρρωθῆμα, τὸ ἐκ τῆς μέ-
 θους, ἀπώθη, καὶ ἢ φανίσι-
 τῶ, ἡρρωθία δὲ κατ' αὐτῶ τῶν
 φρομύων. καὶ τέλ' ἄπ-
 φράς, ὡσπερ ἔλεγε, ἡνὸς μὲν
 σιπαρ' ἰμῖ, ὅτι ἰωὶ καλεῖται
 υἱς,

ut consuevi facere, paten-
 tibus foribus ad amicos quō-
 tum praesentes erant, ser-
 mones quosdam de virtute
 atque modestia faciebam.
 Ille verò cum tibia & co-
 ronis astans, principio qui-
 dem vociferabatur, ac per-
 turbare nos tentabat, con-
 uersationem nostram cla-
 more suo interturbando. At
 postquam nos nullam illius
 rationem habebamus, pau-
 latim (neque enim omnino
 aut extremè vino madefa-
 ctus erat) respicere cepit
 ad sermones, & simul aufe-
 rebat coronas, & tibiacinam
 compescebat, & ob purpu-
 ram erubescerebat: ac veluti
 è profundo somno exper-
 reclus, cum seipsum aspiceret
 bar, quo pacto ornatus at-
 que affectus esset, tum vi-
 tam superiorem & antea-
 dam damnabat. Et rubor
 quidem ille ex temulentia
 contractus deflorescebat,
 evanescebatque:

ipse au-
 tem pra pudore eorum quae fecerat, erubescerebat. Postremò
 ab illa aufugiens, ita ut erat, ad me transiit, neque vocante
 me,

νης, οὐτε βιασμένης, ὡς αὐ-
 τὴ φησὶν μοῦ, ἀλλ' ἐκῶν, αὐ-
 τὸς ἀμείνω τὰτα ἔνοι' ἴπο-
 λαμβάνων. καὶ μοι ἦδη κα-
 λα αὐτόν, ὅπως καταμάθη-
 τι, ὅρ πρόπων διακταα πῆς
 ἐμῷ. τῶν ὧ ἀνδρῶν δικασ-
 σά, παραλαβοῦσ' ἰλιόως
 ἔχοντα, καὶ μίτε φωνῶν ἀφι-
 να, μίτε ἰσθνα ἴπο δ' ἀρῶν
 του διαβῶν, ἰπ' ἰρῶνα,
 καὶ ἀνένηφα, καὶ ἀντὶ ἀνδρα-
 πόδου, ἰόσμιορ ἀνδρα, καὶ
 σῶφρονα, καὶ ποικυῶ ἀξιορ
 τοῖς Βηησιρ ἀπέδασα. καὶ
 αὐτὸς τε χᾶειρ οἰδῶν ἐπι-
 τοῦοις, καὶ οἱ πῶσῶν κούτῶ ἴσ
 πῆρ αὐτῷ. ἔρηκα. ἴμας δ' ἦδη
 σκοπᾶτε, ποτέρῳ ἡμῶν ἄμα-
 γορ ἴω αὐτῷ σωῆνα. Ερ. ἄ-
 ρη δὲ, μὴ μέλιτε, ψηφοφορή-
 σατε, ἀνάσῃτε, καὶ ἄλλοις χῆ
 δικάζαμ. Δι. πάσας ἡ Α-
 καδημία λαπατᾶ, πῶν μίος.
 Ερ. πᾶσῶν οὐδῶν, ἀνά τι-
 να καὶ τῆ μίθη τιδῶν ἴπο
 καθύσατε, οἱ τῆ Στοᾶ πῆς
 πῶ ἰδουῶν λαχόντων, πῆρ
 τῷ

aut mirum, si quis sit qui pro Ebrietate ferat. Sedete
 nunc vos, qui Stoæ contra Voluptatem sortitū electi estis,

me, neq; cogente, perinde ut
 illa de me ait, sed ultro ac
 volens, meliora hæc nostra
 esse credens. Ac mihi iam
 ipsum huc aduoca, ut co-
 gnoscatis quo pacto à me
 immutatus atque affectus sit.
 Hunc ego, viri Iudices, ad
 me receptum, ridiculè om-
 nino sese gerentem, & ne-
 que vocem edere, neq; consi-
 flere præ mero valentem,
 conuerſi, ac sobrium reddim-
 di, & ex vili mancipio vi-
 rum modestum ac temper-
 rantem, precioso dignum
 Græcis effeci. Et mihi nunc
 ipse gratiam pro eare ha-
 bet, & propinqui eius pro i-
 pso. Dixi. Vos autem iam
 spectate, Iudices. vtri no-
 serum satius fuerit illum cōs-
 uersari. MER. Agite itaq;
 ne cunctemini, ferite senten-
 tiam, atq; inde exurgite: nam
 & ceteros iudicare oportet.
 I V S. Omnibus calculis
 superat Academia, excepto
 vno. MER. Nihil nouum

τοῦ ἱρασῶ διελθῆσαν ἐν χέ-
 ραι τοῦ ὕδατος ἢ ἡσπασθῆσαν
 ἢ τὰ ποικίλα, οὐ ἥδη λίξη.
 Στοά. οὐκ ἀγνοῶ μὲν, ὃ ἔν-
 θρον διπασαῖ, ὡς πῆς ἄ-
 πρόσωπός μοι πῶν ἀντιδι-
 κορυφῶν ὁ λόγος ἔσται. ἀλλὰ καὶ ὑ-
 μῶν τὰς ποικίλας ὁρῶ, πῆς μὲν
 ἐκάνη ἀσπληνούς, καὶ
 μεσδιῶντας πῆς αὐτῶν, ἐμὲ
 δὲ καταπρονοῶντας, ὅτι ἐν
 καὶ ἡλικίαι, καὶ ἀρρῶν ποδῶν
 βλέπω, καὶ συνθροῦν δουκῶ.
 Ἔμους δὲ, ἢ ἐβελήσγη ἀκού.
 οὐ μόνον ληθούσης, θαρρῶ πως
 ἀνδρικώτερα ταύτης ἐρεῖν
 τῶν γὰρ τοι καὶ τὸ παρὸν ἐγ-
 κλημῶν ὄντων, ὅτι οὕτως ἔταιας
 πῆς ἰσχυροῦς ἢ ἰσχυρῶ-
 γῶ τ' ὄψιως, ἐραστῶν ἐμὸν, ἀν-
 θρα τότε σάφρονα, τὸν Διο-
 σκρίου φησὶν ἔσσει πῆς ἐ-
 αὐτῶν περιεσπασαί. καὶ ἴ-
 γοι πῆς ἡμῶν διελθῆσαν ἰδιό-
 σασ, τῆς Ἀκαδημίας καὶ τῆς με-
 θῆς, ἀδελφῆ τῆς παρουσίας
 ἡλικίαις. ἐξελθῆσαν γὰρ
 ἐν

ad iudicium de amatore fe-
 rendum. Infusa est aqua
 Heus picturata, ac varico-
 loribus induta, tu iam dic.
 STOA. Haud equidem
 ignoro, viri iudices, quàm
 contra formosam aduersa-
 riam oratio habenda mis-
 hi sit. sed & vestrum ple-
 rosque video ad illam qui-
 dem aspicere, & eidem ar-
 ridere, me verò contemne-
 re, quòd videlicet ad cutem
 usque conssa sum, & virile
 quiddam obtuor, tetrica-
 que ac tristis appereo. Sed
 tamen si me dicentem audi-
 re volueritis, confido equidè
 multò iustiora, quàm hæc,
 dicturam me esse. Nam hoc
 ipsum illud est quod in præ-
 sentia accuso, quòd ita me-
 retricio modo exornata,
 aspectus illecebris amato-
 rem meum virum tunc mo-
 destū ac temperantiè, Diony-
 sium videlicet, fraude circū-
 ventum, ad sese auulsum hinc
 abstraxit. Et quam præce-
 dentes illi causam iudicauerunt inter Academiam & Ebrietas
 tatem, quasi quedam soror præsentis causa est. Examinabitis
 enim

ἢ τῷ παρόντι πότρω χοί-
 ρων δίκην, νυναιότας λά-
 τω, ἰδομεθους δὲ ἕην, μηδὲν
 μισαλόφρον ἰπινοοῦντας, ἢ
 ἐν δαυτέρῳ τῷ λαοῦς ἔχου-
 [Θ] ἡγισαμεθους τὸ τετραπὸν
 ἰλαθίρους ἰλαθίρους φιλοσο-
 φῶν, μὴ τὸ ἀληθινόν, ὡς ἄ-
 μαχον δειλιότας, μὴ τὸ ἡ-
 δὸν ἀντραποδαθῶς πεσα-
 ρουμῆους, καὶ τὴν ἐν δαμο-
 νίαν συτοιῶντας ἐν τῷ μέλιτι
 καὶ ταῖς ἰσθῆσι; τοιαῦτα ἔ-
 αῦτι δειλιὰτα τοῖς ἀνοήτοις
 πετένοουσα, καὶ μορμοληλο-
 μῆν τῷ πότρω, πεσῶνται
 αὐτῶν τοῖς ποτῶν, ἐν οἷς ἡ-
 τῆν δειλιὰν ἰκάνον ἀφῆ-
 νῆσα ἡμῶν προίηται, νο-
 σοῦντα τυρήθουσα; ἢ ἔρ ἡ-
 γιάνων ποτὶ πεσῶντα τῆς
 παρὰ ταύτης νότος, ἡμῶν τοι-
 τί ἄρ ἐν ἀναγκοίλῳ λατ-
 αῦτης, ὅπως μηδὲ τῶν θεῶν
 φέδιται, ἀλλὰ τὴν ἰπιμί-
 λααν αὐτῶν σλαθῶντα, ὡς ἂν
 εωφρονῆν, καὶ ἀσθῆας ἄν
 δίκην

enim in presentia, virū por-
 corum more in terram deies-
 ctos vivere nos deceat, volu-
 ptati indulgentes, neq; que-
 quam generosum in animo
 cogitantes: an verò postero-
 re loco, eo quod est delecta-
 bile, posito, prælata hone-
 state, liberos liberè philoso-
 phari, neq; dolore vt ignaui
 quiddam perimescentes: ne-
 que id quod dulce est, man-
 cipiorum more festantes, fe-
 licitatemq; in melle & cari-
 cis quærentes. Huiusmodi
 enim illectamenta hec stul-
 tis obijciens, & labore ceu
 quadam larua perterrefaci-
 ens, plerosque ipsorum
 ad se illectos adducit, in-
 ter quos & miserum il-
 lum velut excusso iugo à
 nobis secedere fecit, cum
 ægrotantem tacitè obser-
 uasset. Neque enim rectè va-
 lentem ac sanum oratione
 sua onquam facillè addu-
 xisset. Quanquam quidego
 adèò aduersus illam indignata sim, quando ne ipsis quidem
 dijs parere soleat, sed administratione ac prouidentia illorū
 calumniatur. Quare si rectè sapiitis, Iudices, etiam impietatis

Διὶ μὲν λάβοιτε παρ' αὐτῆς. ἢ
 πορὸ δ' ἔγωγε, ὡς δὲ αὐτῆ
 παρθεναία δαίωσις αὐτῆς τὸς
 λόγους, ἀπὸ τὸν Ἐπίκουρον ἐξ
 σαβίβάσεια σωμαγορεύοντα,
 ἔτως ἰντροφῆ ὡς Δικασηείω.
 πῶλὸ ἀπὸ ἐκείνῃ γε αὐτῶν
 ἔροταρι, οἷος ἀν οἰντα γινέ-
 σαι, τὸν Ἡρακλῆα, ἢ τὸν ἡμέ-
 τερον Θιδία, ἀπεδέντο τῆ
 ἡδονῆ, ἔφουγον τὸς πόνοσ ὅ-
 σιν ἔφ' ἀν ἐκείνῃ μὲν δ' αὖτις
 κίσις ἐν τῶν γλῶ, ἐκείνων μὴ
 πονησάντων. ταῦτα ἔπωρ,
 ἢ πᾶν τοῖς μακροῖς τῶν νό-
 γων χάρουσα. ἀ δὲ γε ἰδιότη-
 σαι λατὰ μικρὸν ἀκρίνας
 δαί μοι σιωπῶσμένῃ, τὰς
 χίσι ἀν γυωθεῖν τὸ μηδὲν ὅ-
 σα. πῶλὸ ἀπὸ ἡμῶσ γε τῶ
 ὄρεσ μνημονόσαντοσ, ψυφί-
 σαοσι ἡδὴ τὰ ἰσορῆα, μὴ πῶ-
 σάντοσ Ἐπικούρω, λέγον-
 τι μηδὲν ἰσοσκοπῆρ τῶν
 παρ' ἡμῶν γιγνομένων τοῖς
 θεοῖς. Ἐρ. μετὰσθε. ὁ Ἐπί-
 κουρ ὅσπῃρ τῆσ ἡδονῆσ λέγει.

Ἐπί.

nihil eorum quæ apud nos geruntur, attendere. MER-
 CV. Transi hinc. Hæus Epicure, pro Voluptate dicito.

EPIC.

pœnas de ipsa sumetis. Por-
 rò audiui equidem quòd ne-
 que orationem ipsa habere
 parata sit, sed Epicurum i-
 stum patronum pro se huc
 adductura. Adèd scilicet
 illudit etiam ipsi iudicio.
 Veruntamen illa certè ipsam
 interrogate, qualèsnam pu-
 tet fuisse Herculem, ac
 Theseum nostrum, num e-
 tiam illi indulgentes volu-
 ptati, laborem eunârint. Ni-
 hil enim prohiberet quo-
 minus plena iniustitiæ ter-
 ra foret, si illi laborem non
 sustinuisent. Atque hæc dia-
 xi, ut quæ non admodum
 longis orationibus delectas-
 ri solem. Quod si utique
 voluerit & parumper res-
 spondere mihi interroga-
 ta, celerrimè cognoscetur
 quòd nulla sit. Verunta-
 men vos certè iurisiurandi
 memores, decernite iam
 quæ iusta ac pia sunt, haud
 quaquam Epicuro fidem
 adhibentes, qui deos dicite

Επί. ὁ μακρὰ ὃ ἀνδρῶν δικα-
 σω, πὸς ὑμᾶς ἰρῶ. Δὲ γὰρ ὁ δὲ
 πολλῶν μοι τῶν λόγων. ἀπ'
 εἰς ἰπὼ θῶς τοιοῦ ἢ φαρμά-
 κως, ἐν φησιν ἰρασὼ ἰαυτῆς
 ἢ Στοὰ τὸν Διονύσιον κατα-
 νᾶσαι ταύτης ἢ ἀπέχου,
 πὸς ἰαυτῶν ἢ βλεπαρ ἢ ἰδο-
 νῆ, φαρμακίς ἀρ' ἀκότως ἔδο-
 ξι, καὶ ἀδικῆν ἰκικεῖ, ἐπὶ τῆς
 ἀπορίας ἰρασὸς μαγα-
 νόσσα. εἰ δέ τις ἰδοῦν ὅτι
 ἐν ἰαυτῆρα τῆ πόλει, μὴ
 ἀπαγορευόντων τῶν νόμων,
 τῶν παρὰ ταύτης ἀνδραρ
 μυσσᾶσθαι, καὶ λῦν φησι λι-
 φάλακρον τῶν νόμων, τῶν ἐν-
 δαμονίαν παραγιννοῦσα,
 δῆρον οἰκῶς, τοὺς ἢ ἀγκύ-
 νος ἰκίνας λόγος, καὶ λαβῶ-
 εἰνθοῖς ὁμοίους, ἀπέφυγε,
 πὸς δὲ τῶν ἰδονῶν ἄσμε-
 νῶ ἰδραπέτουσιν, ὡσπερ
 δισμά τινα ἀπερίφασ,
 τὰς τῶν λόγων πικρᾶνας,
 ἀνθρώπινα καὶ οὐ βλακῶδη
 φρονήσας, καὶ τὸν ἢ νόμον,
 ὅπερ

EPIC. Haudquaquam
 prolixius apud vos, viri Iu-
 dices, dicam. Nam multis
 verbis ne opus quidem mi-
 hi est. Verum si incanta-
 tionibus aut medicamentis
 quibusdam Voluptas eum
 quem Stoa hac amatorem
 suum ait, Dionysium vide-
 licet, cōegit ab hac qui-
 dem abstinere, ad se au-
 tem conuertere sese, vene-
 fica meritò visa est, & inius-
 tiam fecisse huic coargui-
 tur, tanquam contra alienos
 amatores praestigias ac do-
 los machinata. At si quis li-
 ber, in ciuitate libera, lea-
 gibus non vetantibus, mo-
 lestiam atque acerbiteratem
 quæ ab hac proficiscitur,
 perosus, & felicitate quam
 quasi caput laborum inde
 prouenire aiunt, pro nu-
 gis ac nihilo habita, obli-
 quos & incuruos huius ser-
 mones, labyrinthisq; simi-
 les reliquit, ad Volupta-
 tem autem lubens transfu-
 git, verborum istorum retijs tanquam vinculis quibusdam
 abiectum haudquaquã stolidum, sed humana sapiens, laborēq;
 ipsum,

gii, verborum istorum retijs tanquam vinculis quibusdam
 abiectum haudquaquã stolidum, sed humana sapiens, laborēq;
 ipsum,

ὅτι ἐστὶ πονηρόν, ἢ δῆλον
 ἢ τὴν ἰδουλήν οἰσθῆς, ἀπ-
 κλήσαν ἰχθὺν αὐτῶν, ὅσοι
 ἐκ νεωγαίου λιμῆσι προσέον-
 ται, καὶ γαλήνης ἐπιθυμῶν-
 ται, σωσθεῖσθαι ἐπὶ ἡφα-
 λῆν ἐς τὸν πόνον, καὶ ἰδο-
 τον τὸν ἀθλιον παρήσαν
 τῆς ἀφρείας, καὶ ταῦτα, ὡς
 περ οἰκίτην, ἐπὶ τὸν τῷ ἐλῆς
 θωμόν, ἐπὶ τὴν ἰδουλήν κα-
 ταράζοντα, ἵνα τὴν πολυ-
 θρήνητον ἀρετὴν ἀηλαδῆ,
 ἐπὶ τὸ ὄρθιον ἰδῶσι ποικῶ
 ἀνελθῶν, ἴδω, ἡἄρα δι' ὅ-
 να πονήσας τῆ βίῃ, ἐν δα-
 μονίῃσι μετὰ τὸν βίον. καὶ
 τοι τίς ἄν κειτὺς ἀικαίους
 ρῶ δέξαιρ ἀδῶν ἐκείνων, ὅς
 καὶ τὰ παρὰ τῆς Στοᾶς ἀ-
 δῶς, ἢ καὶ τίς ἄλλῳ, καὶ
 μόνον τίς τὸ καλὸν ἀγαθὸν
 οἰόμενῳ ἄν, μεταμαθῶν ὡς
 κακὸν ὁ πόνος τῷ, τὸ βίη-
 τισιρ ἐξ ἀφοῖν δοκιμάσας,
 εἰηῶ, ἰῶρα ἡρῶμα, τοὺς
 ἡρῶ

ipsum, id quod est, malum,
 Voluptatem autem suauem
 ducens : excluderene cum
 decebat quasi ex quodam
 naufragio ad portum ena-
 tantem, & serenitatis cu-
 pientem, & præcipiti capite
 in laborem impellendo, &
 ceu deditiuum, inopia at-
 que egestati miserum illum
 tradendo, idq; cum ille sup-
 plicis instar ad Volupta-
 tem tanquam ad misericors
 die aram aliquam confu-
 geret? Nimirum, ut pessim
 ac multis iactatam illam
 virtutem, cum multo suāo-
 re in arduum progressus a-
 spiciat, atque exinde per
 omnem ætatem laboribus
 exercitatus, demum post vi-
 tam peractam felix atque
 beatus fiat. Atqui quis quæ-
 so iudex iustior in hac causa
 fuerit, quam ipse ille qui &
 ea in quibus Stoa versatur,
 cognouit ut quisquam alius :
 & cum antea solum illud

quod honestum est, bonum putaret esse, postea quantum
 malum foret labor, cognito, id quod melius ex utroque
 probauit esse, delegit? Videbat enim, opinor, eos qui de

ἄρι τῶ καρτερῶν, καὶ ἀνι-
 χῶσαι πόνοσ, ποικῶ διεξιόν-
 τασ, ἰδίῃ δὲ πῶ ἡδονῶν θηρα-
 πῶναι, καὶ μέχρι τότε να-
 νισομῆσ, οἱκοι δὲ κατὰ τῶσ
 τῶσ ἡδονῶσ νόμοσ βιοῶντασ,
 ἀσχωρομῆσ δὲ, εἰ φανοῦ.
 ται χαλῶν ἴσιν τῶ τόνου, καὶ πῶσ
 διδόντῶσ τὸ δόγμα, σκοπον-
 θότασ δὲ ἀθλίωσ τὸ ἴ Ταντά-
 να, καὶ ἴνθα ἀρλοσφρ, καὶ ἀσφα-
 δῶσ παρανομῆσασ ἰκπίσασ,
 χαλδῶν ἰμοιμπλαμῆσ τῶ
 ἡδῶσ. εἰ γοῦ τῶσ αὐτοῖσ τὸν
 τῶ Γύγῶσ λακτόλιον ἴδῶ-
 κῶσ, ὡσ ποιεθεμῆσ μὴ ὀρῶ-
 ἀσ, καὶ πῶ τῶ Αἰδῶσ ἡλιῶν,
 ἴσιν οἰδῶσ ὅτι μακρῶν χαί-
 ρῶσ τῶσ πόνοισ φράσαντοσ,
 ἴσιν πῶ ἡδονῶν ἄθονῶσ ἀρ
 καὶ ἰμοιῶν ἄπαντῶσ τὸν
 Διονύσιον. ὅσ μέχρι μὴ τῶσ
 νόσ, ἡππίσιν ἀφελῆσασ
 τῶ αὐτῶν τῶσ πορί τῶσ καρ-
 τεῖασ λόγῶσ ἰπαλῶν δὲ ἡλγῶ-
 σι, καὶ ἰνόσμοι, καὶ ὁπόσ
 ἀλκοῖστρον αὐτῶ καθῶν,
 ἰδῶν

sermones multum sibi profuturos esse. At postquam dolere
 atque agrotare cepit, ac labor re ipsa illum inuasit,
 animad.

tolerandis ac perferendis la-
 boribus multa commemora-
 re solent, priuatim autem
 Voluptatem colunt, eò qui-
 dem vsque iuueniliter sese ia-
 ctare, domi autem secundum
 Voluptatis praecepta vitam
 degere, erubescentes qui-
 dem si deprehendantur res-
 mittere aliquid de firmita-
 te & contemione, prode-
 reque professionem suam, pa-
 tientes autem miserè interea
 Tantalii illud: & ubi latere
 sese, ac tuò leges trans-
 gredi posse confidunt, hian-
 tibus faucibus voluptatem
 ingurgitantes. Proinde si
 quis ipsis Gygis anulum
 daret, ut eo inducto conspici
 ei non possint, aut etiam
 Orci galeam: sat scio quòd
 laboribus longum valere
 iussis, ad Voluptatem pro-
 silirent, & cuncti imita-
 rentur Dionysium: qui quò-
 dem antea quàm morbo cor-
 reptus esset, sperare so-
 lebat illos de tolerantiã

ἰδὼν τὸ σῆμα τὸ ἰαυτῆ ἀνι-
 φιλοφροῦν τῆ Στωῆ, ἢ τὰναν-
 τία λογματίσθον, αὐτῷ μάλ-
 λον, ἢ τὸ τοῖς ἐπισώσας, ἢ ἔγνω
 ἄνθρωπος ὄν, ἢ ἄνθρώπου σῶ-
 μα ἔχων, ἢ δικτελισσῶν, ἔχ ὡς
 ἀνθρώπῳ αὐτῷ κέρων, ἢ ἄ-
 θλῶς ἔτι ὅς ἄρ ἄλλως λέγει, καὶ
 ἰδούης καὶ λογῶν, λόγοισι
 χαίρα, τὸν δὲ νοῦ ἔκει δ' ἔχα.
 ἄρκα. ὑμεῖς δ' ἐπὶ τοῖς
 ψηφοφοροῦσασι Στοῆ, μὴ δα-
 μῶς, ἀπ' ὀλίγα μοῖ σωμα-
 τῆσσα ἐπιπέψασα. Ἐπὶ. ἐρώ-
 τυσθον· ἀρκευνοῦμαι γάρ.
 Στοῆ. ἰακὸν ἢ γῆ τὸν πό-
 νον; Ἐπὶ. να. Στοῆ. τὸν ἠλο-
 νὸν δ' ἀγαθόν; Ἐπὶ. πάν-
 τῶν οὐ. Στοῆ. τί δ', οἶδα
 ὅ, τι διάφορον καὶ ἀδιά-
 φορον, καὶ πῶν μέρων καὶ
 ἀπρουν μέρων; Ἐπὶ. μάλ-
 λι. Ἐρ. ὅ φασιν, ὅ Στοῆ, συ-
 νιζῶσι οἱ δίκασαὶ τὰ διούλ-
 λαβα ταῦτα ἐρωτήματα. ὅ-
 τι ἰσχυρὰ ἀγῆτε, ψηφοφο-
 ρήσασι γάρ. Στοῆ. καὶ μὴ ἐ-
 κράτῃσα ἄρ, ἢ σωφρότῃσα
 ἐρ

animaduertens corpus suum
 diuersam à Stoa philoso-
 phiam sequi, & contraria
 statuere, ibi magis quam i-
 stis credidit: atque ita sibi
 persuasit, homo cum esset,
 etiam corpus humanum ha-
 bere sese: vixitque exinde non
 ut statua illo viens, sed hoc
 sciens, quod quicumque alim-
 ter dicit, ac Voluptatem ac-
 cusat, verbis quidem delectetur,
 animum autem illuc
 conuersum habeat. Dixi.
 Vos autem ob hæc sententiã
 ferte. STOA. Nequaquam,
 sed pauca etiam interrogare
 mihi permittite. EPIC. In-
 terroga: respondebo enim.
 STOA. Malumne putas la-
 borē? EPIC. Etiã. STOA.
 Voluptatem autem bonum?
 EPIC. Atque admodum.
 STOA. Quid autem? Scis-
 ne quid sit differens, vel in-
 differens, & promotum,
 vel reiectum? EPIC. Maxi-
 mē. MER. Negant se Iuz
 dices intelligere, Stoa, dif-
 syllabas istas interrogationes: quare silentium agite. Tã enim
 sententiã ferēt. STOA. Atqui vicissim sanē, si interrogaſsem

ἢ τὸ τρίτον τῶν ἀναποδεί-
 κτων σχήματι. Δί. τίς ἔστι
 φίλος; Ερ. πάσους ἢ ἡδον-
 ῆς. Στοά. ἐπιθυμῶ ἐπὶ τὸν
 Δία. Δία. τύχη τῆ ἀγαθῆς
 ἢ δ' ἄλλους λέλει. Ερ. πῶ-
 ρὶ Αἰσιππου Ἀρετὴ καὶ
 Τρυφή, καὶ Αἰσιππος ὁ δ' αὖτε
 τοῖς παρίστω. Αρ. πῶς ἔστι
 ἐπὶ καὶ δέξασθαι, τὸν Ἀρι-
 ππῶ. ἰμὸς γάρ ἐστιν Αἰ-
 σιππος, ὡς δηλοῦσιν οἱ νό-
 μοι, καὶ τὰ ἔργα. Τρυ. οὐ μὲν
 οὖν, ἀλλ' ἰμὸς τὸν προφύ-
 λον γάρ ὁ ἀνὴρ, ὡς ἔστιν ὁ
 εἶναι ἀπὸ τῶν στεφάνων, καὶ τῆς
 πορφυροῦς, καὶ τῶν μύ-
 ρων. Δί. μὴ ἐπιθυμῶν ἢ ὑ-
 περέσται ἢ καὶ αὐτὴ ἢ
 δική, ἔσ' ἂν ὁ Ζεὺς δικάσῃ
 περὶ τῶν Διονυσίων παραπύ-
 σιστον γάρ τι καὶ τὸ ἔοικεν ἔ-
 στω. ὡς ἂν μὲν ἢ ἡδονὴν ἡρα-
 ριστον, καὶ τὸν Αἰσιππον ἔξω
 ἢ Τρυφῆς. νικῶντος δ' αὖ τῆς
 Στοᾶς, καὶ οὐτ' ἔστω τῆς
 Ἀρετῆς ἡλικιωμένης. ὡς ἂν
 λοι

in tertia figura, eorum vide-
 licet qua demonstrari non
 possunt. IVST. Vira supe-
 ravit? MERC. Voluptas
 calculis omnibus. STOA.
 Prouoco ad Iouem. IVST.
 Bona sanè fortuna, vi lu-
 bet. Tu verò alios accerfe.
 MERC De Aristippo con-
 tendentes Virtus atque Mol-
 licies, & Aristippus verò e-
 tiā ipse adesto. VIRTVS.
 Priorem me dicere conue-
 nit, Virtutem videlicet.
 Meus enim est Aristippus,
 perinde atque indicant ser-
 mones, & opera. MOL.
 Haudquaquam, sed me po-
 tius. Meus enim est homo ille,
 quemadmodum videre li-
 cet ex coronis, & purpura,
 & unguentis. IVST. Ne am-
 bitiosè ad eò cõtendite. diffe-
 retur enim & hæc causa eò
 vsq; dum Iupiter de Dionysio
 sententiam feret. Non e-
 nim dissimile quippiam hoc
 quoque videtur esse. Quare
 tum quidem, si Volu-

ptas vicerit, etiam Aristippum Mollicies habebit. Vincente
 autem contrà Stoa, & hic erit Virtuti condemnatus. Proinde
 aliq

λοι παρ' ἑωσσαν. τὸ δάνα μὲν
 τοι μὲ λαμβανέτωσαν οὐδὲ
 τὸ δικαστικόν· ἀδικας ὅ ἦ
 ἢ δίκην μὲ μὲν κερ αὐτοῖς. Ερ.
 μάτλω δὲ ἀνιληθότις ὡσι
 γέροντος ἀνθρώπου, ὅτω μακρὰν
 πλὴν ἀνάστασιμ; Δί. ἰκανόν, ἢ
 πριτημύεον λάβοισιν. ἄπει,
 μὴ ἀγανακτέτι, αὐδὲς δικά-
 σασι. Ερ. Διογενὴ Σινοπία
 παρ' ἑναι λαορὸς, καὶ οὐ τίνων
 ἢ ἀργυρομοιβικὴ ληγε. Διο.
 καὶ μὴ ἄν γι μὴ παύσαι εἰς
 νοχλῶσα, ὃ δίκην, ἢ ἢ τι φρασ-
 μὸ δικαστικὰ μοι, ἀπὸ ποτα-
 λῶν καὶ βαθύων τραυμάτων·
 ἰγὼ ἦ αὐτίκα μάλα πατάξω
 ὡ ξύλω. Δί. τί τὸ ὅ: ἀπέφω-
 ρην ἢ ἀργυρομοιβικὴ, ὃ δὲ
 δικάσα, ἰπυρμύ ὅ τὸ βάκ-
 τρον, ἢ μίτηρόν τι λακόν ἢ
 ἀθλία ἔοικε δάψιδαι. τὸν
 Πύρρωνά κέρυθιν. Ερ. ἀπ' ἢ
 ἢ γράφικὴ πάριση, ὃ Δί-
 κην, ὃ Πύρρων δὲ οὐδὲ πλὴν
 ἀρχὴν ἀνιληθόντι, καὶ ἰώκα
 τὸ ὅ πρᾶξην. Δί. δικά τι, ὃ

Ερμῆ;

rhone[m] proclama. MERC. At pictoria quidem iamdu-
 dum adest, Iustitia: ipse autem Pyrrho principio ne ascen-
 dit quidē huc. Ac videtur hoc facere. IVST. Qua de causa.

MERC.

alij adsumto. Istud autem
 ne accipiant hi, iudiciale
 premium puta. Nam cau-
 sa hæc incognita & indis-
 cussa mansit ipsis. MERC.
 Frustrane igitur per lon-
 gam adeo atque accliuem
 viam ascenderint viri hi se-
 nes: IVST. Abundē est sē
 tertiam etiam partem acce-
 perint. Abite, ne indigneni-
 ni, aliis iterum iudicabitis.

MERC. Diogenem Sino-
 pensē adeste tempus est. Ac
 tu itaq; Mensaria dic. DIOC.
 At verò nisi desinat molesta
 esse, Iustitia, non ampliùs
 de fuga mecum apud iudi-
 cemaget, sed de multis at-
 que aliis vulneribus. Ego
 enim quamprimum adeo fu-
 ste hanc contundam. IVST.

Quid hoc rei est? profu-
 git Mensaria: ille autem
 sublato baculo insequitur.
 Haud mediocre malum a-
 liquod videtur misera il-
 la acceptura esse. ° Pyr-

Ἐμῆ; Ἐρ. ὅτι οὐδὲν ἰγὰρ
 τα κειθέρι ἀληθὲς εἶν.
 Δι. Ὁγαροῦ ἱρῆμιω αὐτῷ
 καταδικασάτωσαν τὸν λό-
 γογράφου ἡδὲ καὶ τὸν
 Σύραμ. καὶ τοι πρότερον ἀπὸ
 ἡχθησαν κατ' αὐτῷ γρα-
 φαί, καὶ εἰς ἡπαγερ ἡδὲ
 ἀκκείδαι. πάλιν ἀπὸ, ἐπὶ εἰ-
 σὺξι, προτίραμ ἕσασι τῆς
 ῥητοικῆς τῶν δικιω. βαβῶ,
 ὅσοι σωτηλιχῶσαι ἐπὶ τῶν
 ἀπρόσαιμ; Ἐρ. αὐτότως, ὡ
 Δικη. τὸ, τὸ μὴ ἕσασι ἄ-
 να τῶν κείσαιμ, ἀπὸ καί-
 νῶ καὶ ξύλω, χβις, ὡσπερ
 ἔρας, ἐπηγλημῶσω, καὶ τὸ
 ἐλπίσαν ἀπέσασι ῥητοικῆ-
 κῆς μὲν καὶ ἀπλόγος, ἐν τῷ μί-
 να κατηγορ. αὐτῶμ, ἀπλο-
 γομῆς δὲ πῶς ἀμροτερος
 τῷ Σύραμ, ὡς ποποσὺς ἐπὶ γας
 καὶ τῷ δικασηείω. πάλιν ἀλ-
 λά ἀρξοι ποτὲ, ὡ Ρητοικῆ,
 τῶν λόγων. Ρη. πρῶτον
 μὲν, ὡ ἀνδρῶν Ἀπλωαίσι,
 βις θεοῖς ἰχχομοι πᾶσι καὶ
 πᾶσαις

nem tantam ad iudicium contraxit. Veruntamen incipē-
 tandem Rhetorica causam dicere. R H E T O R. Princi-
 pio quidem, viri Athenienses, deos deasque precor omnes,

Mercuri! MERC. Quia
 nullum putat iudicium aut
 forum verum esse. IVST.
 Proinde contumaciae ipsum
 condemnent. At iam et scri-
 ptorem prose orationis Sy-
 rum illum accerse. Quan-
 quam nuper actioes
 contra ipsum hæ delatae sint,
 & nihil necesse erat tanto-
 pere festinari, atque eas tam
 statim disceptari: verunta-
 men quia ita visum est,
 priorem introduce Rhetor-
 ices causam. Papæ, quædam
 multi ad audiendum con-
 uenerunt. MERC. Merito,
 Iustitia. Nam hoc ipsum
 quod actio hæc minimè ve-
 nus aut obsoleta est, sed no-
 ua ac peregrina, heri, quem-
 admodum ais, primum in-
 tentata: deinde quod & spe-
 rant audituros se esse Rhe-
 toricam quidem atque Dia-
 logum per vices accusan-
 tes, virisque autem Syrum
 respondentem, multitudi-
 nem tantam ad iudicium contraxit. Veruntamen incipē-
 tandem Rhetorica causam dicere. R H E T O R. Princi-
 pio quidem, viri Athenienses, deos deasque precor omnes,

πάσας, ὅσων ἕνοισιν ἔχου-
 σα στατηρῶ τῆ τε πόλεως, καὶ
 πασῶν ὑμῶν, ἑσάντων ἑπάρ-
 ξαι μοι παρ' ὑμῶν εἰς τοῦ-
 τὸν ἀγῶνα. εἶδ', ὄπιρ' ὄν-
 μάλιστα δικαίον, τοῦτο παρα-
 εῖσαι τὸς θεὸς ὑμῶν τὸν μὲν
 ἀντιδικῶν σιωπᾶν κελύειν,
 ἡμῖ δέ, ὡς πεύρημα, καὶ
 βελούνημα, τὸν κατηγορεῖαν
 ἰσοῦσαι ποιήσασθαι. οὐχὶ ταυτὰ
 δεῖ μοι παείσασθαι γιγνώ-
 σκων, ὅταν τὶ εἰς ἂ πέπονθα
 ἐπεδύψω, καὶ ὅταν ἄς τὸς
 λόγους, οὐδ' ἀκούω. τοῦς ἰδὲ
 ἄλλοις λόγους, ὡς ἰμοιότατος
 τοῖς ἰμοῖς, οὐτ' ἴρᾳ πὲς
 ὑμᾶς τὰ δὲ πράγματα εἰς
 τοῦτο προῖκοντα ὄψομαι, ὡς
 ὅπως μὴ χερόν τι πέσομαι
 πρὸς αὐτοῦ, σκίψασθαι δεῖν.
 ἀλλὰ ἄρ', ἵνα μὴ μαρὰ
 ποιοιμί ἀφομεῖα τοῦ ὕδατος
 πάλαι εἰκὴ ῥέοντος, ἄρξο-
 μαι ἡ κατηγορίας. ἢ, ὡς ἄρ', ὅ
 ἀνθρώπου δικαστῶν, τῶν ἑκου-
 σῶν μὲν ἀντιπρὸς ὄντων, βάρβαρον
 ἔτι

vt quanta ipse benevolentis
 affectus sum erga hanc ci-
 uitatem, ergaq; vos omnes,
 tantam à vobis ad presens
 certamen hoc consequi pos-
 sim Deinde, quod est æquum
 maxime, id vobis in men-
 tem à Dijs immortalibus
 dari, vt aduersarium qui-
 dem silentium agere ius
 beatis: me verò, quemada-
 modum constitui, me-
 cumq; ipse deliberaui, ac-
 cusationem peragere posse
 faciat. Cæterum haud
 quaquam eadem in mens
 tem venit statuere, quod
 ad ea quæ passus sum aspici-
 cio, & ad orationem ac
 verba quæ audio. Nam ver-
 ba quidem quàm simillima
 meis, isie ad vos fatiet: res
 autem eò vsque processisse
 videbitis, vt mihi iam ne-
 cesse sit spectare ne quid
 peius etiam ab ipso mihi ac-
 cidat. At enim vt ne longi-
 ore procmio utar, aqua
 iam dudum frustra effluen-
 te, accusationem ipsam incipiam.
 Ego enim, viri iudices,
 hunc, cum admodum adhuc adole-
 scens esset, neq; non barbarus
 etiamnum

ἔτι πλὴν φωνῶν, καὶ μονοσυχί
 λανθῶν ἐνδεδυκῶτα, ἐς τὸν
 Ἀσουειον πρόπον, περὶ πλὴν
 Ἰωνίαν ἐῦρσα, πλαζόμενον
 ἔτι, ἢ ὅτι χεῖρατο ἐαυτῶ, ἐν
 ἑλότα παραλαβῶσα ἰπαύδων
 σα. ἢ ἰπδδὴ ἑλόκε μοι ὄμα
 θὸς εἶν, καὶ ἀτυγίς ὄραμ εἰς
 εἰμι (ἐπιπύσσι τε πρὶ ἔτι τότε,
 καὶ ἐθεράπαι, καὶ μόνου ἐ-
 θύμασιν) ἀκρηπῶσα τὸς
 ἀπας, ὅποθι ἐμνήσαν μί
 πῶσοι ἢ λαοί, καὶ λαμπροί
 τὰ προνομικά, ἔσ ἀχάεισθ
 τότε ἰμοῦ πλὴν ἐν γήνη σα πεί-
 νητι ἢ ἀφανῆ, καὶ νίω, πορῖα
 κα ὁ μικρὰν ἐποσθηκα μί-
 νη, ποικῶς καὶ θαυμασίως λό-
 γος. ἄτα ἀγαθῶσα αὐτὸν ἐς
 τὸς φυλίτας τὸς εἰδῶς, παρ-
 νήραφα, καὶ ἀσὸν ἀπὲρ ηνα,
 ὡς τὸς σβ. μαρτόντας ἢ ἐγ-
 γύης ἀκρηπνίγῶσιν. δόξαν δὲ
 ὡτῶν κλεινοσῆμ, ἐπιθεξο-
 μῶσ τὸ γάμιν πλὴν ἀνοείαν,
 ἀλ τότε πικελίφθλω, ἀπὸ ἀ
 παντα

etiamnum loqueretur, ac
 tantum non Candyn indu-
 tus, Assyriorum more ince-
 deret, circa Ioniam inuentū,
 errabundum adhuc, & quid
 de se ipso statneret, nescien-
 tem, ad me receptum edu-
 caui: & quia videbatur mi-
 hi ingenio admodum prom-
 pto, & ad discendum appo-
 sito esse, meq; fixis in me o-
 culis intueri (nam & ve-
 rebatur adhuc tum me, &
 colebat, ac solam in admi-
 ratione habebat) relicto
 ceteris quotquot nuptias
 ambibant meas, diuites at-
 que formosi, & quod ad ma-
 iores attinet, etiam illustres
 ingrato huic me ipsam de-
 spondi, pauperi videlicet,
 & obscuro, & adolescenti:
 dote haudquaquam exigua
 insuper allata, multis &
 admiratione dignis oratio-
 nibus. Post hæc adducto
 eo ad contribules meos, no-
 men eius in tabulas tacite retuli,
 ac ciuem reddidi: ut ἢ quā
 à spe desponsationis meæ exciderant,
 exinde suffocaremur. Porro
 cum ipsi visum esset terrarum
 orbē circumuagari, fecit
 licitatēq; cōiγγῆ πασιμ ὀστῆ-
 tare: ne sum quidē à tergo
 relicta sum,

πανταχὲ ἱπομένη, ἄνω καὶ
 κάτω περιεγούλω, καὶ ἕλα-
 νόμ ἄνω, καὶ ἀοιδιμαρ-
 ποίω, κατακοσμοῦσα καὶ
 πεισιδάσσα καὶ τὰ πρὸ ἐπι τῆς
 Ἑλλάδος καὶ τῆς ἰωνίας μί-
 τρια, ἵε δὲ πλὴν Ἰταλίαν ἀρ-
 δημῆσαι ἰθιεύσαντι ἄνω
 τὸν ἰόνιον σωδιέπλοῦσα
 καὶ τὰ τελευτᾶα, μέχρι τῆς
 Κελτικῆς σωαπέρας, ὡ.
 πορῶσα ἐποίωσα. καὶ μέχρι
 μὲν ποτὲ πάντα μοι ἐπέθε-
 ῶ, καὶ σωλὺ μοι, μηδ' αἴαν
 νύκτα ἀπόκοι. ὅ γινόμε-
 ν. ὅ παρ' ἡμῶν. ἐπὶ δὲ ἱκασ
 νόσ ἐποιήσατο, καὶ τὰ
 πρὸς πλὴν ἀνοξίαν ἔχον
 ἄνω ἰπέλαθε, τὰς ὄφρ' ἱ-
 πάρας, καὶ μεταλαφθούσας,
 ἱμὸς ἡμῶν, ἡμῶν δὲ τε-
 λεον ἕταρον ἄνω δὲ τὸν γε-
 νήντιν ἱκάνον, ἡ ἀπ' ἡ στή-
 μα. ὅ, ἡ διάλογον, φιλοσο-
 φίας ἵδον ἄνω καὶ ὄφρον, ἡ-
 παραπίστας μίαν ἱρωτι-

μῶς,
 quidem neglexit, imò verò prorsus missam fecit: ipsum
 verò barbarum illum, ex habitu conspicuum, Dialogum
 videlicet, quem philosophiæ filium esse perhibent, supra
 quam decet amando, atque admodum amatorie prosequen-
 do, na-

sum, sed quoquoersum ses-
 quens, sursum atque deorsum
 circuducebat, clarumque
 ipsum ac celebrem faciebã,
 ornando pariter & com-
 ponendo. Atque ea quidem
 quæ in Græcia & in Ionia
 acciderunt, mediocria sunt:
 postquam autem & in I-
 talias proficisci statuit,
 unã cum eo Ionium mare
 traieci: & postremò vsque
 in Galliam unã progressa,
 discescere ipsum feci. At in
 longum quidem vsque per
 omnia mihi obtemperabat
 & conuersabatur mihi, ne
 unam quidem noctem ex-
 tra lectum à nobis diuer-
 tens. At vbi iam abun-
 dè viaticum sibi comparaf-
 se visus est, & quantum
 ad famam & exillimatio-
 nem atinet, rectè sibi om-
 nia habere credidit: addu-
 ctis supercilijs, & elatum
 præ se animum ferens, me

κως, πρεσβύτερον αὐτῶ ὄντα
 τῶ σωσίῳ. ἢ δὲ ἀσχευῶσαι,
 τῶ μὲν ἰλασθῆναι, καὶ τὸ ἄ-
 νερ ἔῳ ἰμοὶ λόγων συ-
 τιμῶν, ἔς μικρὰ δὲ καὶ κομ-
 μάϊνὰ ἐρωτήματα κατα-
 κλέσας ἰαυτῶν, καὶ ἀντι τῶ
 λίαν ὅ, τι βόλῃαι μεγάλη
 τῆ φωνῆ, βραχῆς τινος λό-
 γος ἀναπλέκων, καὶ συκα-
 βίαν, ἀφ' ἧν ἀρότῳ μὲν ἔ-
 πων, ἢ κρότῳ πονός ἐκ
 ἧν ἀπαντήσων αὐτῶ, μῦθια
 μα δὲ παρὰ τ' ἀκρόνῳ, καὶ
 τὸ ἰπισῶσαι τῶ χῆρα ἰντὸς
 τ' ὄρων, καὶ μακρὰ ἰπνεύ-
 σαι τῆ λιχαλῆ, καὶ ἰπισυνά-
 ξαι τῶς λιγομύθιοις. τῶτων
 ἡρώδης ὁ γυνῶτῳ, ἰμῶ λατα-
 φρονήσας φασὶ δὲ αὐτὸν μὲν
 πῶς τ' ἰρώμῳν τ' ἔων ἡρῶν
 ἄγαν, ἀπὸ καὶ εἰς ἰκῆνον,
 οἰμα, ὑβείαν. πῶς οὐδ' ἄ-
 χῆας ὄντῳ, καὶ ἔνοχῳ
 τῶς πρὶ λακῶσως νόμοις;

ὄς

p̄st. Aiunt autem ipsum ne cum isto quidem amasio suo
 pacem agere, sed ὅ erga illum contumeliosè, opinor, se
 gerere. Quomodo igitur non ingratus, atq; obnoxius ijs quæ
 e mala tractatione sancitæ sunt legibus censendus fuerit;

ὅς τῶ μὲν νόμῳ γαμντῶ,
 παρ' ἧς τσαῦτα ἔληφες καὶ δι
 ἡμ' ἐνδοξὸς ὄντιν ὄτας ἀτι
 μως ἀπέλιπες, καὶ λαυτῶν ἀρέ
 χθην πραγμάτων, καὶ τὰυτὰ
 ἐπιώ, ὅπότι μόνῳ ἐμὶ θαυμά
 ζουσι, καὶ ἐπιγράφουσι ἅπαν
 τῶν πρὸς ἀπὸν αὐτῶν. ἀμ' ἐ
 γὰ μὲν ἀντίχῳ, τσαύτων μνη
 σάουτων, καὶ λόπλοισιν ἀ
 τῶς τῶν θύραρ, καὶ βύνομα
 ἐπιδομαφοῖς μεγαλή τῆ φω
 νῆ, ὅτι ἀνοίγαρ, ὅτι ἴπαιδὲρ
 βόλομα· ὁρῶ γὰρ αὐτὸς ὄδῳ
 πλείον ἢ βοῦς κομίζοντας. οὐ
 τὸς ἵ ὄδῳ ὄτας ἐπιστρέφεται πρὸς
 ἐμὶ, ἀπὸ πρὸς τὸν ἐρώμεον
 βήλας, τί, ὦ θεοὶ, χυσοῦν
 παρ' αὐτῶ ἀψιδῶα προσδο
 κῶν; ὅρ τῶ πρίθων ὄδῳ ὄ
 ρῶ πλείον ἔχοντα, ἔρηνκα, ὦ
 ἀνθρώποι. Δικασαί. ἡμῖς δὲ, ἡμ
 ἄς τὸν ἐμὸν πρόπον τῶν λό
 γων ἀπλογοῦσθι θέλη, τὸς μὲν
 ἐπιπρίψι, ἀγνωμορ γὰρ, ἐπ
 ἐμὶ τῶ ἐμὸν μάχαρῶν ἀ
 κωνῶν. κατὰ δὲ τὸ αὐτῶ ἐρώμε
 νον, ἢ Διάλογον, οὐδὲς ἀπλο
 γάδο,

Iniquum enim foret meam contra me macharam acui.
 Sed iuxta amatum à se Dialogum illum respondeat, si po
 test.

qui legitime quidem nuptiâ,
 à qua tanta accepit, & per
 quam nobilis & clarus adeò
 est, ita ignominiosè reliquit,
 ac nouas atque alienas res
 appetiuit, idè nunc, quan
 do solam me cuncti mir
 rantur, & veluti presidens
 suum, scripto testantur? At
 ego quidem repugno toti pro
 cis ambientibus me: & pul
 santibus ianua illis, ac no
 mine in clamantibus me vos
 ce elata ac magna, neque
 aperire volo, neque etiam
 exaudire. Video enim illos
 nihil ampliùs el amore isto
 hinc auferre. Iste verò e
 tiam ne sic quidem ad
 me reuertitur, sed ad a
 masium illum suum respi
 cit: & quid tandem boni,
 ò dij, ab eo accepturum se
 sperans, quem prater pal
 lium habere videt ampliùs
 nihil? Dixi, viri iudices. Vos
 autem si meo iste orationis
 atq; verborum modo respō
 dere voluerit, ne permittite.

γὰρ ἂν δυνάται. Ερ. τὸ
 μὴ ἀπὸ θανον· ἢ ἴδ' οἴον τε, ὃ
 Ρητορικῶν, μόνον αὐτὸν ἀρ-
 λοῦσθαι κατὰ σχῆμα ἢ ἰσθ-
 λόγῳ, ἀλλὰ ῥῆσιν καὶ αὐτὸς
 ἀπάτω. Σύ. ἐπὶ καὶ τῶ, ὃ
 ἀνδρῶν, ἢ ἀντιδιῶν ἢ ἀνα-
 κτησῶν, εἰ μακρῶ χρεῖμα ἴσθ
 λόγῳ, καὶ αὐτὸ τὸ δυνάσασθαι
 λέγων παρ' ἐκείνου παθῶν·
 ποικιλῶ μὲν ἐκέρω πρὸς ὑμᾶς,
 τὰ λεγόμενα δὲ αὐτὰ ἐπιλυ-
 σάμην· ὅ τῶν λεγόμενων ἰσθ-
 των, ὑμῶν ἀρλεῖψα σκοπῆν
 καὶ ἀπάντων. πάντα ἴδ', ὅς
 πῶσα διηγέσασθαι περὶ ἐμῶ, ἄς
 ἀγῆσθαι διηγέσασθαι. ἢ ἴδ'
 ἐπαύλασι, καὶ σωαπιδιμυ-
 σι, καὶ ἄς τὸς Εὐκλῆας ἐνέ-
 γραψι, καὶ κατὰ γὰρ ἴδ' ἄς
 ἄν ἐδέξω ἴσθ· γὰρ μὲν. ἢ ἴδ' ἄς
 αὐτίκας ἀρλεῖψα αὐτῶν, ἐπὶ
 ταυτὶ τὸν διάλογον ἴσθ·
 ἀρλεῖψα, ἀρλεῖψα, ὃ ἀνδρῶν δι-
 κασι, καὶ με μὴ δὲ ἴσθ· ἴσθ·
 μὲν ἴσθ· ἀρλεῖψα ἀρλεῖψα
 βοιω.

bens egerim nuptijs istius. Caterum ob quas causas relicta ea
 ad Dialogum hunc diuertit, de eo quaeso, viri Iudices, ut me
 paulisper audiat. Ac me comodi alicuius gratia nihil que-

test. MERC. At hoc qui-
 dem non persuadebis, Rhea-
 torica. Neque enim fieri
 potest ut hic solus iuxta
 formam & morem dialo-
 gi respondeat, sed perpe-
 tua oratione ipse quoque di-
 cat. SY. Posteaquam, viri
 Iudices, hoc quoque malè ha-
 bet aduersariam, longio-
 re paulò oratione utar, ipso
 quoque eo quod dicere pos-
 sum, ab illa accepto, multa
 quidè verba apud vos haud-
 quaquam faciam: capta ve-
 rò ipsa dissoluedo, eorum
 de quibus ille me accusa-
 uit, vobis vniuersum nego-
 cium exinde inspiciendum
 ac perpendendum relin-
 quam: omnia enim quaecunq;
 modò de me narraui, ita
 ut sunt, ac verè narraui.
 Nam & educaui me, &
 mecum à quocunq; abij
 profecta est, & Graecorum
 ciuitati adscripsit: eòq; certè
 nomine etiam gratiam lus-

βοή, ἐγὼ δὲ ὄρων τὰν τὴν ἐν
 ἔτι σφρονόσαν, ἔδ' ἐμυρό-
 σαν ἐπὶ τ' ἰσομισ σήματ' ὅ,
 οἶόν ποτε ἰσομητισμοῦ
 αὐτῶν ὁ Παιανίος ἱεῖνος ἔ-
 γαγίε, ἰσομητισμῶν δ' ἢ τὰς
 πρῆξας ἀντιτίθεισαν ἄς τὸ ἰ-
 ταεινόν, καὶ φησὶν ἰνπιβο-
 μῆλω, καὶ τὸ ὀφθαλμῶν ἴσο-
 γραφομῆλω, ἰσάπλων ἐ-
 θῆς, καὶ παρὰ φύλασιν, ὅποις
 τὸν ὀφθαλμῶν φέροι. καὶ τὰ
 μὲν ἅμα ἰὼ, ἡδ' ἰκασίω δὲ
 τῶν ἰκασίω, ὃ ἢ ἐμυρόσιν ἰ-
 νπιμπητο μινθόντων ἰ-
 ρασῶν, ἰσομῶντων ἰπ' αὐ-
 τῶν, καὶ ἰσομῶντων τῶν θῆ-
 ρων, ἰνίων δὲ καὶ ἀσβιάσθαι
 αὐτῶν ἰσομῶν τολμῶν-
 των αὐτῆ δὲ ἰκασίω, καὶ ἡ-
 δὲ τὸ ἰσομῶντων. καὶ τὰ
 ποτὰ ἢ παρὰ ἰνίων ἄπ' τῶ
 σῆξας, ἰσομῶντων ἀκίεσα πα-
 χεία ἢ φωνῆ ὡδῆς τινος
 ἐρωτικὰς ἢ καὶ παρανοίησας
 τὰς θυεῖδας, ἰμὶ οἰομῆλα-
 θῆν, ἰσομῶντων, ἢ ἰσομῶντων
 τὸ πῶς αὐτῶν. ὅπῃ ἐγὼ μὴ
 bat, canentes illos aspera voce cantilenas quasdam amatorias

quam falsi dicere existime-
 tis. Ego enim cum viderem
 hanc haudquaquam amplius
 temperantem esse, neque etiam
 in eo modesto habitu per-
 manere, quo olim ornatam
 ipsam Paeaniensis ille duxer-
 rat, comptam autem, et cas-
 pillos meretricio more col-
 locantem, praeter ea fucos il-
 litam, et genas cerussa quo-
 que pingentem: suspicari
 statim coepi, ac tacite ob-
 servare quorsum verteret oc-
 culum. Ac caetera quidem
 missa facio: singulis au-
 tem noctibus angiportus
 quidem noster replebatur a-
 matoribus remulentis, et lan-
 sciue erga illam petulan-
 terque multa agentibus, ac so-
 res pulsantibus, quibusdam
 vero etiam vi intro sese ci-
 tra omnem modestiam fer-
 re audentibus. Haec autem ris
 debat, et ipe quae ageban-
 tur, delectabatur, ac ple-
 runque vel de tecto prospicie-
 bat, canentes illos aspera voce cantilenas quasdam amatorias

ῥήματα, ἡ ἀπολογία ἡ αὐτῶν
 ῥημάτων οὐκ ἰδοκίμαζον,
 ἢ γὰρ τὸ νομῆθαι οἰκοῦντι τὸ
 διαλόγῳ περὶ τῶν, ἢ ξίου
 καταδικάζουσα ἐπὶ αὐτῶν.
 ταῦτα δὲ τῶν, ἢ ἐπὶ τῶν ῥη-
 ματικῶν μετὰ τὰ ἡλικία.
 καὶ τοιαῦτα καὶ μὴδὲν αὐτῶν ἔ-
 οῦτο ἐπὶ τῶν, καλῶς ἔχει
 μοι, ἀνδρὶ ἡδὲν τῶν ῥημάτων
 ταῖς τελεχθεῖσιν γεγονότι θε-
 οῦτος ῥημάτων, καὶ δι-
 κῶν ἀποκατασταθῆναι, καὶ τοῦ
 ἡδὲν τοῦ δικαστῆς ἀρε-
 μῶν ἔχει, ἢ τῶν ῥημάτων κατῆ-
 γορίας, καὶ ἀεικλῶν ἰσχυρῶν
 ἰσχυροῦντι, ἢ τῶν Ἀκαδη-
 μίαν, ἢ τῶν Ἀδελφῶν ἰσχυρῶν.
 τα, τῶν ῥημάτων τῶν Διαλό-
 γων ἡδὲν ἰσχυρῶν, ἢ ῥήματα συ-
 ντακτικῶν ὁμοῦ ῥημάτων ποικίλων
 ἡδὲν, ἢ ἡδὲν ῥημάτων ἡδὲν
 ἡδὲν τῶν ῥημάτων ἡδὲν ἡδὲν.
 Δι. τίς ἡ ἀρετή; Ερ. ῥημάτων
 ἢ ἡδὲν, ἢ τῶν ῥημάτων. Δι. ῥή-
 ματα τῶν ῥημάτων εἶναι, ὅ τῶν ῥημάτων
 τῶν ῥημάτων

ferre non possem, accusare
 quidem ipsam adulterij non
 placebat : ad Dialogum
 autem hunc in vicino ha-
 bitantem accedens, rega-
 bam ut is me recipere vel-
 let. Atque hæc illa sunt, Iu-
 dices, quibus ego tanta in-
 iuria Rhetoricam affeci.

Quaquam etiam si nihil
 tale ab ipsa commissum es-
 set : tamen, puto, deceret
 me, virum iam propè qua-
 draginta annos natum, à tu-
 multibus quidem istis &
 causis agendis desistere, ac
 viros iudices pati quiescere,
 cùm Tyrannorum accusa-
 tionibus, tum optimatum
 laudibus euitatis : in Acade-
 miam autem vel Lycæum
 ingressum, cum optimo hoc,
 Dialogo videlicet, vnâ de-
 ambulare, paulatim ac sen-
 sim cum eo disputando.
 Multa adhuc habens, Iudi-
 ces, quæ dicere poteram, in
 præsentia quiescam. Vos au-

tem sententiam iniuriando iusto consentaneam proferre.
 IVST. Vter vincit? MER. Omnibus calculis Syrus, ex-
 cepto vno. IVS. Apparet rhetorem fuisse aliquem, qui con-

τίαρ θέσπος, ὁ Διάλογος ἔπι
 τῶν αὐτῶν λέγει· ὑμῶς δὲ πρὸς
 μᾶν αὐτῶν, διπλοσάσινα ἀπειρο-
 πῶνοι τὸν μισθὸν ἔα ἀποφύγε-
 ραὺς ταῦς ἀδικίας, Διὸς ἰσθῶ
 δὲ, ὃ ἀνδρῶν ἀδικίας αἰ, μακρῶς
 πρὸ ἀπείρου τῶς λόγος οὐκ
 ἀνὶ βροχόμου πρὸς ὑμᾶς, ἀλλὰ
 κατὰ μικρὸν, ὡσπερ εἶθε αἰ-
 μαίς δὲ, ὡς νόμος ἔρ τῶς δι-
 κασυείοις ὅτω ποιήσομαι πλὴν
 κατὰ νόμον, ἰδιώτης πάντων
 πασι, καὶ ἄτερον τῶν λοιπῶν
 τῶν ἄνθρωπων. καὶ μοι ἴσο ἔσο πρὸς
 ὑμᾶς τὸ πείριον. ἀλλὰ δὲ δὲ
 μαί, καὶ πρὸς βροχόμου πρὸς τῶν
 τῶν, ταῦτά ἐστιν, ὅτι με σεμνὸν
 τίως ὄντα, καὶ θεῶν ἄνθρωποι, καὶ
 φθισίας, καὶ ἴσος τῶν ὄλων με-
 εὐόδης σκοπέμενον, ὑψηλὸν,
 ἄνω πρὸ τῶν νεφῶν ἀφοδῶ-
 τῶντα, ἵνα ὁ μέγας ἔρ ὄρα-
 νῶ Ζηνὸς, πλὴν ἄρμα ἰσθῶ-
 νον φέρειται, κατὰ σπῆρας αἰ-
 τῶς, ἵνα κατὰ πλὴν ἀφίδα πρὸ
 μῶνον, καὶ ἀναβαίνουσα ἵσθῶ-
 νῶ τῶν ὄρανῶ, καὶ τὰ πρὸς αἰ-
 σωπτι-

trarium tulit. *Heus Dialo-
 ge, sub iisdem Iudicibus dic-
 tu quoq.* Vos autem seden-
 tes manete, duplicem accen-
 piuri mercedem pro utraque
 videlicet lite. *DIA.* Ego
 verò, viri Iudices, longiorem
 quidem proferre orationem
 apud vos haudquaquam sta-
 tueram, sed breuibus verbis,
 ut consueui, rem expedire:
 veruntamen vii lex est in
 iudicij, ita peragam accusa-
 tionem: quanquam impe-
 ritus planè, atq; istarum re-
 rum indoctus sim. Atque hoc
 ad vos exordium peractum
 mihi sit. Quae verò per iniu-
 riam & contumeliosè ab
 hoc passus sum, ea ita se ha-
 bent. Nam me, cum grauis
 antea ac venerandus essem,
 ac de dijs pleraque, & na-
 tura, & vniuersi huius anti-
 biu considerarem, sublimis
 supra nubes alicubi per aë-
 rem incedens, vbi magnus
 ille per cælum Iupiter ala-
 tum currum agens fertur:

abstractum inde ipse, cum iam in summa conuexitate
 polarem, atque vltra cælum ascenderem, & alis confra-
 ctis.

σωρίψας, ἰβόλιασθαι τῶς
 ποταμοῖς ἐπιπέσει· καὶ τὸ πῦρ
 φεγγιδὸν ἐκείνου· καὶ σφραγισ-
 τὸν πρὸς τὸν ἄφελόν μου,
 ἡμιμὸν δὲ ἄλλο, καὶ ἔτρεψαι
 τὸν ἐπιπέσει μοι, καὶ μικροῦ
 δὲ γυνοῖον· ἔτά μοι ἐς τὸ πῦρ
 τὸ φέρον, συγκαθάρξει μοι
 τὸ σκόμμα, καὶ τὸν ἴαμβον καὶ
 λωισμὸν, καὶ τὸν ἔυπολιον καὶ τὸν
 Ἀεσοφάνην, Δανὸς ἄνθρωπος
 ἰμπεδισθεῖσαι τὰ σέμνα, καὶ
 χλαῖνας τὰ λαλῶς ἐχούσας· τε-
 λωταῖον δὲ, καὶ Μενίπιδον τι-
 να, τὸν παλαιῶν λωισμὸν μά-
 δα ὑλαστικόν, ὡς δοκεῖ, καὶ
 ἡμάρτητον ἀνορεξίας, καὶ τὸν
 ἰπιδύαζέ μοι, φοβέρον τι-
 να ὡς ἀληθῶς λωῖα, καὶ τὸ
 δῶμα λαθροῦτον, ὅσῳ καὶ γε-
 λῶν ἄμα ἰδαν· πῶς οὐκ
 οὐκ ἄνδρα ὑβρισμῶν, μηκέτι
 ἐπιτοῦ οἰκείας σχήματ' ἔσθ-
 ἡμῶν, ἀλλὰ λωμοδῶν
 καὶ γλωσσοποιῶν, καὶ ἴπο-
 κτίσας ἀποκότους ἰπιδύ-
 αζέ μοι

ridendo pariter mordeat. Proinde quomodo non graui con-
 tumelia affectus videar, qui neq; familiari ac proprio habi-
 tu amplius conspicior, & comœdias agendo, ac risus eiendo,
 argumentaq; aliena tractando, quasi quendam histrionem

illa

Etis, aequalem & eiusdem
 conditionis cum multitudine
 ne promiscua fecit. Ac tra-
 gicam quidem illam atque
 modestam personam abstu-
 lit mihi: comicam verò aliã,
 atq; satyricam quandam im-
 posuit, ac tantum non ridi-
 culam. Deinde in eundem
 locum ad me adducta, con-
 clusit mecum Conuiciũ, Iam-
 bum, Cynicam petulantiam:
 præterea & Eupolin & Ari-
 stophanẽ, & chementes videlicet
 viros ad exagilandũ gra-
 uia illa, & ad irridendum ea
 quæ præclara ac pulchra
 sunt. Postremò autem &
 Menippo quodam ex anti-
 quis illis cambus admodum
 latrau facili ac prompto,
 ut videtur, deinde mordaci
 atque aspero quoque effos-
 so, hunc quoq; ad me intro-
 duxit, terribilem reuera ca-
 nem, & morsu latenter inu-
 detem, eo nimirum quòd etiã

νόμῳ αὐτῷ, τὸ γὰρ πάλιν
 τῶν ἀπώτατον, κρασίη τι
 να πρὸς δόξον κίραμα, καὶ
 ὄτι πρὸς ἀμὶ, ὄτι ἐπὶ τῶν με-
 τέρων βίβηνα, ἀπὸ ἀίποισιν
 γάρησιν δίκην, οὐδὲ τὸν τι, καὶ
 ζῆλον φάσμα τοῖς ἀνέροις δο-
 κῶ. Ερ. τί οὖν πρὸς ταῦτα
 ἱρᾶς, ὃ Σὺρ; Σὺ. ἀπεσδό-
 κηλον, ὃ ἀνθρώπων δικαστῶν
 ἀγῶνα ἔβην ἀγωνίσουμαι παρ'
 ὁμίη. πάντα γοῦν μάλλον ἀν-
 ἡλιπὶ & Διάλογον, ἢ τοῖς
 ταῖς ἐμὲ πρὸς ἑμῶν, ὅρ πρᾶλα-
 βῶν ἐγὼ συνθροπὸν ἐπι τοῖς
 ποποῖς δουσιῶτα, καὶ ἐπὶ
 τῶν συνελθῶν ἐρωτήσεων κα-
 τὰ κληρότα, καὶ ταῦτα ἀδῆσι-
 μον ἢ ἀντι δουσιῶτα, ὃ πάν-
 τη δὲ ἰδῶν, ὃ δὲ τοῖς πλείοσι
 κίραμα σφόδρον, πρὸς τὸν μὲν
 αὐτὸν ἐπι γῆς βάλειν ἐπὶ ἀν-
 θρώπων ἔθι & ἔβην τρόπον,
 μετὰ τὸν αὐχμὸν τὸ ποσὺν,
 ἀππλησας, καὶ μαθίτην κα-
 ταναγκάσας, ἢ δὲ τοῖς ὁρῶ-
 σι πρὸς κούα &. ἐπὶ πᾶσι
 δ,

illi me gero. Nam quod omni-
 nium absurdissimum est, item
 peratura quadam aliena ac
 noua mixtus sum, & neque
 pedestris amplius sum, neque
 in sublimibus iacedo: sed pla-
 nè Centauri modo compo-
 situm quiddam ac peregrini-
 num spectrum auditoribus
 appereo. MER. Quid i-
 gitur ad hæc dices, Syre?
 SYR. Inexpectatum equi-
 dem, viri iudices, certamen
 hoc apud vos sustineo. Quid
 uis enim citius putaram Dia-
 logum, quam hæc de me di-
 cturum esse. Quem ego sus-
 ceptum tetricum adhuc ple-
 risque apparentem, & præ-
 continuis interrogationibus
 præfractum ac durum, eoq̄
 nomine venerabundum qui-
 dem aliquid præ se feren-
 tem, haudquaquam tamen
 omnino suauem, aut etiam
 multiuidini acceptum, prin-
 cipid quidem ipsum per ter-
 ram incidere ad humanum
 hunc morem assueseci: po-

stea autem squalore isto multo absterfo, & ridere ipso co-
 eto, suauiore ac gratiorem aspicientibus exhibui. *Supra*
omnia

ἅπαντα ἡμεῖς ἠκούσαμεν ὡς ἔφα-
 ρετο, καὶ κατὰ τὸ εἶδος, πο-
 λὺν οἱ μηχανώμενος τὴν ἐπι-
 ροὴν πρὸς τῶν ἀκούοντων. οἱ
 τῶν τὰς ἀπάνθας τὰς ἐν αὐ-
 τῷ διδόντων, ὡς περὶ τὸν ἐπι-
 νοηθέντα αὐτῶν ἐς τὰς χεῖ-
 ρας ἐφηνάσσοντο. ἀλλ' ἐγὼ οἶδ'
 ὅτι μολυστὰς λυπεῖ αὐτῶν, ὅτι
 μὴ τὰ ἰσχυρὰ ἐκείνα καὶ κατὰ
 καὶ ἡμῶν. πρὸς αὐτὸν συμ-
 προλογῶμαι, ἐὰν ἀθανάτος ἢ ψυ-
 χὴ, καὶ πότες ἐστὶν ὁ θεός,
 ἢ πότε τὸν κόσμον ἐργάζετο,
 τῆς ἀμύνης, ἢ κατὰ τὰ αὐ-
 τὰ ἐχέουσι. οὐσίας ἐνέχουσιν
 τῶν κρατῆρα, ἐν ᾧ παύσα-
 ἰσχυρῶν, καὶ ἂν ἔμελλε πο-
 λιτικῆς μολεῖν ἢ δουλοῦν, κο-
 λασιῶν τὸ τίτλον. χαίρει
 εἶ, ἐν οἷσ' ὄσως, τὰ ἰσχυρὰ
 λυπεῖται, καὶ ἂν ἔμελλε τὴν
 ψάραν ἡδέως λυπεῖται. καὶ
 τὰ ἐπὶ ἰσχυρῶν ἢ αὐτῶν δου-
 κῆ, καὶ μίτρα φρονεῖ, ἢ λυπε-
 ῖται, ὡς ὁ καιρὸς ἀνδρῶν ὅτι
 σαρδῆν, ἀ πρὸς τῶν ἰδεῶν
 ἐξυποκῆ. ταῦτα ἀληθῶς

ἂν
 dicatur quòd non cuiusvis hominis sit ea intelligere, quæ
 ipse de ideis subtiliter & acutè speculatur. Huiusmodi vide-
 licet,

omnia autem Comcediã cum
 ipso coniunxi, ac per hoc
 multam illi benevolentiam
 apud auditores conciliaui:
 qui aniea spinas in eo istas
 metuentes, perinde ut Echi-
 num, in manus accipere ip-
 sum fugiebant. Ceterum no-
 ui ego quod maximè ipsum
 male habet, nempe quòd non
 tenuia illa atque exilia se-
 dendo cum eo arguari so-
 leo, si ne anima immortalis
 videlicet, & quot heminas
 Deus quando mundum fa-
 bricauit, sincera & eodem
 modo sese habentes substan-
 tiæ in craterem illum, in quo
 vniuersa miscendo tempera-
 bat, infuderit: & num Rhea-
 torica politica particule i-
 mago, adulatoriæ pars quar-
 ta sit. Delectatur enim ne-
 scio quo pacto huiusmodi
 argutias disputando; perim-
 de ut illi qui ex psora liben-
 ter fricantur. Ac cogitatio
 ista & cura, dulcis ipsi vide-
 tur: ac magnificè se efferi se

ἢ καὶ παρ' ἐμῶ ἀπαυτῆ, καὶ τὰ
 πρὸ ἐκείνου ἤτ' ἢ, καὶ ἀπεδύσασα,
 τὰ πῆς ὅτε ποδοῖον δὲ ὄρωρ.
 ἐπὶ τῆ ἀμῶν ἐνκα ἐν ἄρ,
 οἶμαι, μὲ ψαυτό μοι, ὡς βοι
 μῶτιον ἔτε τὸ Ἐμλωκὸν πρ
 εσπᾶσας αὐτ, βαρβρῖν ὅ μιν
 ἵψ' ἔδωκε, καὶ ταῦτα, βαρβρῖν ὅ
 αὐτὸς ἐν Δοκῶν, ἠδὲ λίκου ἵψ'
 ἄρ, τὰ ὅσα αὐτὰ ἐς αὐτὸν πα
 ρανομῶν, καὶ τὴν πῶτιον ἐ
 ὄητα παποδύτῶν. ἀπρῶτο
 ζήμα, ὡς ἀνωτ' ἐμοι. ὑμῶς
 ἢ ὁμοίαν τῆ πάλαι τὴν ψῆ
 φον ἐν ἐκείνῃ. Βρ. Βαβὰ, δὲ
 κα ὄλους ἑρατῆς. ὁ ἵψ' αὐτὸς
 ἐκείν ὁ πάλαι, ὅτε νῦν ὅ μ.
 ψὸ ηφὸς ἐν, ἀμῶν, ἔτε ἔθ ὅ
 ἐν, καὶ πᾶσι τὴν τρυπημῆ
 ὑλν οὐτ ὅ φῆρα, καὶ μὴ πᾶσι
 σαλὸ φθονῶν τοῖς ἀείσοις. ἀπ'
 ὑμῶς μὲ ἀπῆ ἀγαθῆ τῆ κα,
 αὐτοῖον δὲ τὰς νοιπὰς ἀνω
 ὅ μιν.

deserit optimis quibusque inuidere. Sed vos quidem nunc
 abite bona cum fortuna: in crastinum autem et de
 reliquis cognoscemus.

licet à me quoque possit, et
 alas illas querit, ac sursum
 aspicit: illa interim quæ an-
 te pedes sunt, non videns. Nā
 cæterorū certè causa haud-
 quaquam, puto accusauerit
 me, quòd veste hac Græcā
 detracta, barbaricam ipsē
 induerim, et hoc; cūm bar-
 barus ipse videar esse. Iniu-
 riam enim fecissem, si legi-
 bus præteritis in ipsum ta-
 lia commississem, ac patrio
 vestitu grassatorum more
 spoliasset. Respondi, iu-
 dices, quantum possibile mi-
 hi fuit. Vos autem simileni
 priori sententiam quæso fer-
 te. MER. Papæ omnibus de-
 cem vincis. Nā ipse ille pri-
 or ne nunc quidem eadem
 cum cæteris sentit. Nimirum
 cōsuetudo hæc illius est, at-
 que omnibus perforatū cal-
 culum ferre solet, nec facilè

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

a HOMERO CÆCO.] *Thersites in Mortuorum dialogis Homerum vocavit cæcum: id quod negat Lucianus lib. 2 Veterum historiarum. Sunt contra, qui scribunt, eum aded pauperem fuisse, ut luminibus a cruditate amissis, non esset illi unde amplius puero à quo diceretur, impenderet. Herodotus cum Plusarcho id nominis à cæcitate sortitum fuisse scribunt. Penege enim cæcum appellat Cumanis. b Iuncto curru totū diem.] In dialogo Mercurij & Solis, è Iouis mandato Mercurius solem admonet ne tribus continuis diebus currum agat, nec luceas. c Lumen exhibens.] Lunam ait splendere visis non visis. d Nolo enim dicere.] Alludit ad ea quæ de Craso scribit Herodotus lib. 1. e Aut somnum ad omnes volentem.] Quævis Deus sit Somnus & Somnium vide 2. Iliad. ubi volentibus fingitur, quod Virgeli in Aeneid. saepe imitatus. Et lib. 6. ubi Aeneas apud inferos completi voluit patrem Anchisen, de somno sic meminit:*

Par leuibus ventis, volucrisq; simillima somno:
Item lib. 5. cùm narrat quomodo Palinurus deceptus à somno,
è proa in mare deciderit, somnusq; recesserit:

Ipse volans tenues se sustulit ales in auras.

De ratione somniorum vide Luciani Somnium sive Gallii. Homerus in Odyss. 19. fingit duas esse portas somniorum, per quas exitiua ferunt se hominibus. Alteram eburneam, cuius somnia vana & ævanes sunt: alteram verò corneam, cuius somnia vera esse dicuntur. Id Virgilius lib. 6. Aeneid. imitatus est. Vide de eo primum librum Macrobij in Scipionis somnium, cap. 3. ubi ex Porphyrio de præcis Somnij disputat. Extant quorundam commentarij cùm Greci, tum Latini de Somnijs. f Tu verò filia.] Phurnaceus, Iovem Iustitiæ patrem creditum ait, earatione, quòd sit princeps & imperator uniuersorum, quòdque quacumq; reges facerent, ut iusta & equa putarentur. Eadem ratione Anaxarchus Sophista apud Arrianum in quarto Histo. antiquos ait Ioui assistentem iustitiam fecisse, quam interpretationem Arrianus non satis probat. g Alfidens iuxta deas.] Apocration scribit, Athenienses vocare

vocare Erinyes, οὐρανὸς θεῶς, quasi dicas deas caelae & incorruptas. Pausan. Corinth. ait, Semnas à Sicyonijs, Eumedicis à Atticis. In Attica tamen etiam: Iuxta Deorum, inquit, templum, quas τεμνὰς vocant. Sophocles de his multa, præcipue in fabula Oedipi Epicothon. Has vocat Hesiodus in Theogonia, Erinyes. Semnis deis oves prægnantes immolabant, & meliteratum. Philemon poeta Comicus diversas Eumenidas & Semnas fecit in fabulis. h Filius ille Sophronisc.] Socratem Sophronisci lapicida fabri & Phanaræta obstetricis filium, Apollinis oraculo sapientissimum indicatum, reum postularent Anytus & Melius, quod corrumpere iuven. item, deos contemneret, novas superstitiones introduceret, Athenienses veneno sustulerunt. Melitum damnatum capitis, Anytum & ceteros accusatores in exilium actos, ex Laertio, Platone & Themistio, in sermone εἰς τὸ ἄνω πνεῦμα, scimus Socrati aream statuam, quæ in Pompeo poneretur, à Lysippo factam, esse decretam, civitatem lustratam, palestras & gymnasia, velut in publico civitatis lectu, clausa, &c. Occidistis, occidistis sapientissimam & innocentissimam Lisciniam Musarum. Vide ea quæ annotavimus in Parasio, ex Aeschine, & Fugitiis & Ioue consultato. i Ne gallo quidem Æsculapio.] Cum dracone etiam gallum attributum legimus propter vigilantiam, de quo ipsi res sacra fiebat. quin & Socrates apud Platonem moriturus, sumpto veneno, cum puer illi detexisset, quod illi iam frigerent præcordia: Debemus, inquit, ὀτρῖο, hoc summis viribus egerat, ut Socrates vita suæ consuleret. adde inerat illi viro nativa quedam vis urbanitatis, ut moriens etiam iocaretur. Nam hanc ferunt illi fuisse supremam vocem. k Qui quum solum attigerint foris lebetem.] ἡρώου λέβητος, non multum abest, quod dixit Cornel. Tacitus in Dial. cum ait: In cortina esse. Id contrarium est, quod Greci ἐκδοσπίου vocant. Quæ enim in cortina sine lebere sunt, nondum penitus imbibuerunt succum. At hercule, inquit, perusulæ iam omnibus cum vix in cortina quisquam affisset, qui elementis studio-rum, etsi non instructus, ut certe imbutus sit. l Annón nostri Pana.] De Pane in Icaromenippo & in epigramate eiusdem Luciani de Echo & Pane dictum est. In deorū cōcilio dicitur capra-

virus homo. Solitudine delectatur, & maximè loca maritima colit, ideoque ἀλιπλάγχι & à Græcis appellatur. & Echoñe amare existimatur. Mare autem ἐχώνηρον est: i. vocale & clamorifum. in Pelagicum.] Locus in arce Atheniensis fuit hoc nomine, cuius & Aristophanes meminit. n. Quo Echo.] Iactat hic Pan amorem suum, cum erga alias Nymphas, tum præcipuè erga Echo: & conuenit hoc. cum enim in scopulis & Syluis degat, non habet cui loquatur, cui accinat, aut ἐπιρωμεῖτο, præter solam Echo, Nemo enim alius audit, aut illi responderi potest. Ouid. lib. 13. Metam. de Echo.

Inde latè syluis nulloque in monte videtur,
Omnibus auditur, sonus est qui viuunt in illa.

o Pyrrhonem proclama.] Hic ex pictore philosophus, huius meminit Laërt. libr. 1 & lib. 9. autor Scepticorum sectæ, qui semper assensum verinebans, semper se dubitare præ se ferentes. De quibus idem Lucianus in Vitarum auctione sub finem. Extant Sexti philosophi Pyrrhoniæ partes seuuifimè inquiritur. Lucianus nosster in Icaromenippo & in vitarum auctione. p. Scriptorem profe.] Intellige Lucianum Rhetorem ex Samota Syriæ ciuitate natum. Syria autem maioris Asiæ regio est, iuxta Iudæam, quæ hodie Syria vocatur, de qua Strabo libr. 16. Plin. libr. 5. cap. 12. & 22. Pomp. Mela lib. 1. capite 11. Volaterr. lib. 11. cap. 1. qui varia & diuersa nomina recitat, & tandem doctissimè suo ordine describit. q. Eupolin.] Eupolis Atheniensis præca comædia scriptor, claruit Apollodoro principe Athenis, Olympiade 86. & fuit vitiorum hominum acerbissimus impugnator. habuit canem Molossium genere, qui in Ephialtem seruum, qui Eupolidis fabulas surripuerat, acerrimo impetu mordicusque comprehensum interfecit. r. Et Menippo.] Menippus Cynicus fuit philosophus dicax & festiuus, cuius Laërt. meminit in Philosophorū vitis, quemq; subinde pro suo decoro dialogis aliquos loquentem introducis nosster Lucianus, & ab eo Satyram Menippeam cognominauit Varro, quam Gellius lib. 1.

cap. 17. citat.